BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 20 d.*

Byloje T-461/08

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, įsteigta Atėnuose (Graikija), atstovaujama advokatų N. Korogiannakis ir P. Katsimani,

ieškovė,

prieš

Europos investicijų banką (EIB), atstovaujamą C. Gómez de la Cruz ir T. Pietilä, padedamų advokato J. Stuyck,

atsakovą,

dėl, pirma, remiantis EB 225 ir EB 230 straipsniais pateikto prašymo panaikinti 2008 m. sausio 31 d. EIB sprendimą atmesti ieškovės pasiūlymą, pateiktą per konkursą dėl paslaugų teikiant pagalbą, skirtą informacinės sistemos priežiūrai, aptarnavimui ir

* Proceso kalba: anglų.

tobulinimui, ir sudaryti sutartį su kitu konkurso dalyviu ir dėl, antra, prašymo atlyginti žalą, pateikto pagal EB 225, EB 235 ir EB 288 straipsnius,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* yra pagal Graikijos teisę įsteigta bendrovė, veikianti informacinių ir komunikacijos technologijų srityje.

2 2007 m.rugsėjo 13 d. *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* priede (OL S 176) paskelbtame skelbime apie pirkimą Nr. 2007/S 176-215155 Europos investicijų bankas (EIB) paskelbė konkursą dėl paslaugų teikiant „pagalbą, skirtą sistemos „Loans Front Office“ (*Serapis*) priežiūrai, aptarnavimui ir tobulinimui“. Remiantis skelbime apie pirkimą ir šio konkurso specifikacijose pateiktu aprašymu, „Veiksminga ir greita prisijungimo prie paskolų ir priežiūros informacijos sistema“ (*Serapis*) yra EIB informacinės programos (*Front Office*) hipersaito dalis paskolų srityje. Ji sukurta kaip integruotas informacijos valdymo portalas, skirtas EIB „paskolų“ srityje kompetentingoms tarnyboms, kurios apima „Finansavimo Europoje“, „Finansavimo ne Europoje“, „Rizikos valdymo“ ir „Projektų“ direktoratus bei teisės tarnybą. Ja naudojamasi viduje atliekant su paskolomis susijusius veiksmus nuo operacijos sukūrimo, ją vertinant (patvirtinimas) ir iki „Note conjointe“ (pasirašymas) pateikimo, po kurio prasideda procedūra, numatyta EIB informacinės programos dalyje, vadinamoje „Force prêts“, kuri leidžia už tą sistemą atsakingiems asmenims ją administruoti ir valdyti (*Back Office*).

3 Skelbime apie pirkimą buvo numatyta su atrinktu konkurso dalyviu sudaryti ketverių metų preliminariąją sutartį ir ja grindžiamas sutartis dėl konkrečių projektų specialių užsakymų. Skelbime apie pirkimą ir specifikacijose buvo nurodyta, kad sutartis bus sudaryta su konkurso dalyviu, pateikusiu ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, vertinamą pagal specifikacijose nurodytus sutarties sudarymo kriterijus. Pastarosiose buvo nurodyti sutarties sudarymo kriterijų lyginamieji svoriai, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus, iš kurių 15 % balų skiriami už kriterijų „kokybės valdymo procesas“, 45 % balų – už kriterijų „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygis“ ir 15 % balų – už kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“, ir 25 % balų – už finansinį kriterijų.

4 2007 m. spalio 31 d. laišku EIB visiems asmenims, pateikusiems prašymus pateikti su konkursu susijusius paaiškinimus, išsiuntė su nagrinėjamu konkursu susijusių „klausimų ir atsakymų“ sąrašą.

5 Ieškovė pateikė pasiūlymą 2007 m. lapkričio 9 d., t. y. nustatytą galutinę pasiūlymų teikimo dieną (skelbimo apie pirkimą IV.3.4 punktas).

6 Iš viso EIB gavo septynis pasiūlymus, kuriuos išnagrinėjo vertinimo komitetas. Po dviejų pirmųjų procedūros etapų, t. y. pašalinimo etapo (specifikacijų 6.1 punktas) ir atrankos etapo (specifikacijų 6.2 punktas) buvo priimti visų konkurso dalyvių pasiūlymai. Per paskutinį etapą, t. y. pasiūlymų lyginamojo vertinimo ir sprendimo sudaryti sutartį priėmimo etapą (specifikacijų 7 punktas), per kurį buvo numatyta iš pradžių išnagrinėti atrinktų konkurso dalyvių pasiūlymus atsižvelgiant tik į techninius kriterijus ir atmesti specifikacijose nurodytų minimalių ribų nesiekiančius pasiūlymus, o vėliau po techninio vertinimo neatmestus pasiūlymus išnagrinėti atsižvelgiant į finansinį kriterijų, buvo išnagrinėti, atsižvelgiant į pastarąjį kriterijų, tik penki pasiūlymai, tarp jų ir ieškovės, nes per techninį vertinimą du pasiūlymai nepasiekė specifikacijose nustatytų minimalių ribų. Po pasiūlymų lyginamojo vertinimo komitetas geriausią bendrą balą skyrė *Sybase BVBA* (toliau – atrinktas konkurso dalyvis) pasiūlymui, o ieškovės pasiūlymas liko antroje vietoje. Atsižvelgęs į vertinimo komiteto atliktą vertinimą 2008 m. sausio 31 d. EIB priėmė sprendimą atmesti ieškovės pateiktą pasiūlymą ir sudaryti sutartį su atrinktu konkurso dalyviu (toliau – ginčijamas sprendimas) po to, kai su pastaruoju aptarė tam tikrus jo pasiūlymo elementus per 2008 m. sausio 29 d. įvykusį susitikimą.

7 2008 m. vasario 18 d. EIB visiems konkurso dalyviams, išskyrus ieškovę, išsiuntė laiškus, kad praneštų, jog sutartį nuspręsta sudaryti su atrinktu konkurso dalyviu.

8 2008 m. birželio 12 ir 17 d. atitinkamai EIB ir atrinktas konkurso dalyvis pasirašė preliminariąją sutartį, įsigaliojusią 2008 m. birželio 16 d.

9 2008 m. liepos 31 d., susipažinusi su Oficialiojo leidinio priede (OL S 176) paskelbtu skelbimu Nr. 2008/S 144-192307 apie sutarties sudarymą, ieškovė kreipėsi į EIB ir skundėsi, kad nesilaikyta specifikacijų ir viešojo pirkimo procedūroms taikomos teisės, nes ji laiku nebuvo informuota apie ginčijamą sprendimą. Ji paragino EIB sustabdyti sutarties sudarymo ir preliminariosios sutarties pasirašymo procedūrą arba, jei reikia, pastarąją panaikinti. Be to, ji paprašė su viešojo pirkimo procedūra susijusios informacijos, būtent: atrinkto konkurso dalyvio, jo konsorciumo partnerių, – jei tokį sudarė, kad pateiktų pasiūlymą, ir subrangovų pavadinimų, už kiekvieną sutarties sudarymo kriterijų jos pasiūlymui ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui skirtų balų, jos pasiūlymo ir atrinkto konkurso dalyvio palyginimo duomenų, būtent dėl finansinio aspekto, ir vertinimo komiteto ataskaitos, susijusios su jos pasiūlymu ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymu, išsamios kopijos.

10 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiške EIB ieškovei pateikė duomenis apie sutarties sudarymo kriterijų lyginamuosius svorius. Taip pat EIB pažymėjo, kad sutartis sudaryta su atrinktu konkurso dalyviu ir nurodė, kaip paskirstyti ieškovės pasiūlymui ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui skirti balai. EIB nurodė, kad ieškovės pasiūlymui skirta 22,03 balo (iš 35 galimų), o atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui – 29,36 balo (iš 35 galimų).

11 Tą pačią dieną manydama, kad gavo tik nedidelę prašytos informacijos dalį, ieškovė EIB išsiuntė kitą laišką, kuriame prašė atsakyti į visus jos liepos 31 d. laiške pateiktus klausimus, nurodyti ginčijamo sprendimo motyvus ir tai, ar su atrinktu konkurso dalyviu jau pasirašyta preliminarioji sutartis. Jei nepasirašyta, ieškovė EIB prašė sustabdyti tos sutarties pasirašymo procedūrą, kol bus išsamiai išnagrinėtas jos skundas.

12 2008 m. rugpjūčio 6 d. EIB patvirtino, kad gavo ieškovės laišką. 2008 m. rugpjūčio 14 d. laiške jis pripažino, jog padarė „administracinę klaidą“, nes oficialiu laišku ieškovės neinformavo apie pasiūlymų lyginamojo vertinimo rezultatus ir už tai atsiprašė. EIB taip pat pažymėjo, kad visa viešojo pirkimo procedūra galioja ir kad padaryta administracinė klaida nėra esminis pažeidimas, kuris pateisina su atrinktu konkurso dalyviu sudarytos preliminariosios sutarties sustabdymą ar panaikinimą.

13 2008 m. rugsėjo 1 d. ieškovė EIB išsiuntė dar vieną laišką, kuriame nurodė vykstant viešojo pirkimo procedūrai padarytus tam tikrus pažeidimus. Jos nuomone, EIB supainiojo konkurso dalyvių atrankos kriterijus ir sutarties sudarymo kriterijus. Be to, EIB naudojo diskriminuojančius ar netikslius sutarties sudarymo kriterijus, neįvykdė savo pareigos laiku informuoti konkurso dalyvius apie sprendimą sudaryti sutartį ir jų atžvilgiu nustatyti *status quo* laikotarpį, kad būtų užtikrinta jų teisė pateikti skundą, nevykdė pakankamai skaidrios procedūros, pažeidė vienodo požiūrio principą, nemotyvavo ginčijamo sprendimo ir atlikdamas pasiūlymų lyginamąjį vertinimą taikė formulę, dėl kurios neatsižvelgta į „ekonomiškai naudingiausio pasiūlymo“ principą ir suteikta pirmenybė pasiūlymams, kuriuose numatyta didžiausia kaina.

14 2008 m. rugsėjo 10 d. EIB patvirtino, kad gavo ieškovės 2008 m. rugsėjo 1 d. laišką ir ją informavo, kad šis perduotas nagrinėti skundų tarnybai ir į jį bus atsakyta vėliausiai 2008 m. spalio 27 d.

15 2008 m. spalio 27 d. EIB ieškovei išsiuntė laišką, kuriame informavo, kad EIB nebegali nagrinėti jos skundo, nes ši 2008 m. spalio 6 d. pradėjo procesą Pirmosios instancijos teisme (dabar – Bendrasis Teismas).

Procesas ir šalių reikalavimai

16 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, užregistruotu Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis teismas) kanceliarijoje 2008 m. spalio 6 d.

17 2009 m. sausio 30 d. EIB pateikė atsiliepimą į ieškinį.

18 Dublikas ir triplikas atitinkamai buvo pateikti 2009 m. balandžio 15 d. ir birželio 15 d.

19 Atsižvelgęs į teisėjo pranešėjo siūlymą, Bendrasis Teismas (antroji kolegija), taikydamas proceso organizavimo priemones pagal savo Procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė EIB atsakyti į klausimą, kokia jo tarnyba priėmė ginčijamą sprendimą, ir pateikti šį sprendimą ar bet kurį kitą jį pakeičiantį dokumentą.

20 EIB šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą. 2009 m. gruodžio 15 d. pateiktame laiške EIB nurodė, kad pagal jo vidaus taisykles ir faktinių aplinkybių metu galiojusią praktiką ginčijamą sprendimą priėmė Informacinių technologijų departamento direktorius, – šis departamentas nuo šiol yra Strategijos generalinio direktorato dalis, – kurį, prieš pasirašant preliminariąją sutartį su atrinktu dalyviu, patvirtino EIB pirmininkas. Be to, EIB pateikė 2008 m. sausio 31 d. „pažymą byloje“ Nr. SCC/IT/FLA/2008-015/kr (toliau – 2008 m. sausio 31 d. pažyma), kurioje buvo minėto direktoriaus sprendimas sudaryti sutartį su atrinktu konkurso dalyviu ir vertinimo komiteto konsoliduoto vertinimo lapas, pateiktas tos pažymos priede.

21 2010 m. sausio 8 d. atsiųstame laiške ieškovė pateikė savo pastabas dėl 2008 m. sausio 31 d. pažymos. Atsižvelgdama į toje pažymoje esančią informaciją ji pateikė naują ieškinio pagrindą.

22 2010 m. sausio 26 d. atsiųstame laiške EIB pateikė savo pastabas dėl ieškovės 2010 m. sausio 8 d. laiške pateikto naujo ieškinio pagrindo.

23 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją ir todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

24 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

25 Per 2010 m. lapkričio 17 d. teismo posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

26 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti EIB atlyginti per viešojo pirkimo procedūrą dėl neteisėto ginčijamo sprendimo patirtus nuostolius, kurių suma įvertinta 1 940 000 EUR,

— priteisti iš EIB visas bylinėjimosi išlaidas net ir tuo atveju, jei ieškinys būtų atmestas.

27 EIB Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį dėl panaikinimo nepagrįstu,

— pripažinti prašymą atlyginti nuostolius nepriimtinu arba, nepatenkinus šio reikalavimo, nepagrįstu,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl ieškinio priimtinumo*

28 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad konkrečiau kalbant apie taisyklių, nustatančių ieškinio priimtinumo sąlygas, taikymą laiko atžvilgiu, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, pirma, vadovaujantis principu *tempus regit actum*, ieškinio priimtinumo klausimas turi būti sprendžiamas remiantis jo pateikimo dieną galiojusiomis taisyklėmis (1973 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Campogrande prieš*

Komisiją, 60/72, Rink. p. 489, 4 punktas; taip pat šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2008 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Kozlowski*, C-66/08, neskelbiamos Rinkinyje, 7 punktą) ir, antra, ieškinio priimtinumo sąlygos vertinamos ieškinio pareiškimo momentu, t. y. kai pateikiamas ieškinio pareiškimas (2002 m. balandžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 ir C-22/01, Rink. p. I-3439, 23 punktas; 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shaw ir Falla prieš Komisiją*, T-131/99, Rink. p. II-2023, 29 punktas ir 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 37 punktas).

29 Kadangi šis ieškinys pateiktas 2008 m. spalio 6 d., su priimtinumu susiję klausimai turi būti sprendžiami atsižvelgiant į tuo metu galiojusias nuostatas, t. y. EB sutarties nuostatas, o ne į atitinkamas naująsias ESV sutarties nuostatas, kurios įsigaliojo 2009 m. gruodžio 1 d.

Dėl Bendrojo Teismo kompetencijos

Šalių argumentai

30 Ieškovė teigia, kad prašymas panaikinti ginčijamą sprendimą, pateiktas remiantis EB 230 straipsniu, yra priimtinas. Prie EB sutarties pridėtame Protokole dėl Europos investicijų banko statuto (toliau – Statutas) nenumatytas išsamus EIB aktų kontrolės mechanizmas. Tačiau tai nereiškia, kad tokia kontrolė neįmanoma. 1986 m. balandžio 23 d. Sprendime *Les Verts prieš Europos Parlamentą* (294/83, Rink. p. 1339, 23–25 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Europos bendrija yra teisinė bendrija, todėl turi būti galimybė taikyti teisminę kontrolę visų jos įstaigų aktams, jei šie sukelia teisinių pasekmių tretiesiems asmenims. Atsižvelgiant į EB sutartį ir Statutą EIB yra bendrijos įstaiga, netgi institucija, ir jos aktams, kai jie sukelia teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, turi būti taikoma Teisingumo Teismo vykdoma

teisėtumo kontrolė. Tai, kad EIB aktai tiesiogiai nepaminėti EB 230 straipsnyje, šiuo atžvilgiu nėra kliūtis. Teisingumo Teismas įvedė dvigubą kriterijų, siekiant nustatyti, ar EB 230 straipsnis taikomas Bendrijos institucijų ir agentūrų aktams, t. y. reikia išsiaiškinti, ar nagrinėjama institucija paminėta EB 230 straipsnyje ir ar jos aktams taikoma pakankama teisminė kontrolė.

31 EIB taip pat mano, kad ieškovės prašymas panaikinti yra priimtinas. EIB Bendrojo Teismo prašo aiškiai apibrėžti savo kompetenciją nagrinėti prašymą panaikinti vieną iš jo sprendimų, kuriuo atmetamas asmens pateiktas pasiūlymas ir nagrinėjama sutartis sudaroma su kitu asmeniu, bei prašymą atlyginti nuostolius už tariamai dėl šio sprendimo patirtą žalą, nes Liuksemburgo *Tribunal administratif* klaidingai patvirtino savo kompetenciją šioje srityje 2007 m. rugsėjo 26 d. sprendimu (įregistruotas kaip byla Nr. 22447), kuris apeliacine tvarka buvo patvirtintas 2008 m. vasario 21 d. *Cour administrative* sprendimu (įregistruotas kaip byla Nr. 23620C). Iš tikrųjų 1992 m. gruodžio 2 d. Sprendime *SGEEM ir Etroy prieš EIB* (C-370/89, Rink. p. I-6211) Teisingumo Teismas pripažino savo kompetenciją nagrinėti bendrovės pateiktą ieškinį dėl žalos atlyginimo, grindžiamą tariamu EIB sprendimo nesudaryti su ja viešojo darbų pirkimo sutarties neteisėtumu. Be to, 2008 m. spalio 8 d. Sprendime *Sogelma prieš AER* (T-411/06, Rink. p. II-2771, 42 ir 43 punktai) Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Sprendimu *Les Verts prieš Europos Parlamentą* (žr. šio sprendimo 30 punktą), nusprendė, kad Bendrijos įstaigos, t. y. toje byloje – Europos rekonstrukcijos agentūros (ERA) sprendimai, priimti vykdant viešojo pirkimo procedūras, jei jais sukuriama teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, yra aktai, kuriuos galima ginčyti Pirmosios instancijos teisme. Todėl, EIB nuomone, atsižvelgiant į jo, kaip Bendrijos administracinės įstaigos, statusą, jis turėtų būti vertinamas taip pat, kai priima teisinių pasekmių tretiesiems asmenims sukeliančius sprendimus vykdydamas viešojo pirkimo procedūras arba nagrinėja prašymus susipažinti su jo dokumentais. Tačiau EIB teigia, kad jis nepatenka į Bendrojo Teismo kompetencijos sritį, kai vykdo su paskolomis susijusią veiklą, t. y. kai dalyvauja finansų rinkose kaip ir bet kuri banko

įstaiga (1993 m. lapkričio 26 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Têtе ir kt. prieš EIB*, T-460/93, Rink. p. II-1257, 20 punktas).

Bendrojo Teismo vertinimas

32 Šios bylos šalys šiuo atveju sutaria, kad Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti šį prašymą dėl panaikinimo. Vis dėlto, kadangi Bendrojo Teismo kompetencija yra klausimas, susijęs su viešąja tvarka, šis teismas jį gali nagrinėti savo iniciatyva (žr. 2005 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GEF prieš Komisiją*, T-29/02, Rink. p. II-835, 72–74 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką; taip pat šiuo klausimu žr. 1979 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Simmenthal prieš Komisiją*, 92/78, Rink. p. 777, 21 ir 22 punktus). Taigi Bendrasis Teismas nėra saistomas šalių nuomonės apie jo kompetenciją nagrinėti šį ieškinį ir jis, išklausęs šalis, savo iniciatyva turi nurodyti nepriimtinumo pagrindą, susijusį su kompetencijos nagrinėti visą ieškinį ar jo dalį nebuvimu. Juo labiau, kad, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, nacionalinis teismas nusprendė, jog pats turi kompetenciją nagrinėti EIB sprendimo atmesti asmens pateiktą pasiūlymą ir savo sąskaita sudaryti nagrinėjamą sutartį su kitu asmeniu teisėtumą.

33 Pagal EB 5, 10, 297 straipsnius ir EB 307 straipsnio pirmą pastraipą ir pagal ES sutarties nuostatas, būtent ES 5 straipsnį, Teisingumo Teismas savo įgaliojimus vykdo laikydamasis EB sutarties ir ES sutarties nuostatose numatytų sąlygų ir tikslų. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kompetencija nustatyta EB 225 straipsnyje ir AE 140a straipsnyje, kurie detalizuojami Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnyje.

34 Bendrojo Teismo kompetencijos nagrinėti ieškinį, kuris apima prašymą panaikinti EIB trečiojo asmens nenaudai priimtą aktą ir kartu prašymą atlyginti trečiojo asmens patirtą žalą dėl EIB neteisėtų veiksmų, klausimas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į faktinių aplinkybių metu galiojusią EIB statuto redakciją, o būtent į jo 29 straipsnio pirmą pastraipą bei į EB 225 straipsnio 1 dalį, EB 235 straipsnį, EB 237 straipsnį ir EB 288 straipsnio antrą pastraipą bei prireikus – į EB 230 straipsnį.

35 Statuto 29 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta: „ginčus tarp [EIB] ir jo kreditorių, skolininkų arba bet kurio kito asmens sprendžia kompetentingi nacionaliniai teismai, išskyrus atvejus, kai jurisdikcija priklauso Teisingumo Teismui“. Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad tiek EB sutartis, tiek ir šis straipsnis nėra kliūtis Teisingumo Teismo kompetencijai spręsti su EIB susijusius ginčus ir pridūrė, jog pastarojoje nuostatoje nurodyta aiški išimtis, susijusi su EB sutartimi jam priskirta kompetencija (šiuo klausimu žr. 31 punkte minėto Sprendimo *SGEEM ir Etroy prieš EIB* 17 ir 18 punktus).

36 Šioje byloje ginčas kilo tarp EIB ir pagal Graikijos teisę įsteigtos bendrovės, kurios EIB nekontroliuoja, ir todėl ji turi būti laikoma trečiuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal Statuto 29 straipsnio pirmą pastraipą. Pagal šią nuostatą klausimas, ar tokio ginčo, koks nagrinėjamas šioje byloje, nagrinėjimas priskiriamas Teisingumo Teismo kompetencijai, ar nacionalinių teismų kompetencijai, o prireikus – Teisingumo Teismo ar Bendrojo Teismo kompetencijai, turi būti sprendžiamas remiantis EB sutartimi.

37 Pirma, kalbant apie prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą, reikia pažymėti, jog klausimas, ar Bendrasis Teismas kompetentingas jį nagrinėti, ir atsižvelgiant į tai, kad kalbama apie specialiąją nuostatą, pirmiausia priklauso nuo EB 237 straipsnio, taikomo kartu su EB 225 straipsnio 1 dalimi, išaiškinimo.

38 EB 237 straipsnyje numatyta:

„Neperžengiant toliau nustatytų ribų, Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti ginčus dėl:

a) valstybių narių pareigų pagal [EIB] statutą vykdymo. Šiuo atveju [EIB] direktorių valdyba naudojasi Komisijai pagal 226 straipsnį [, susijusį su valstybės narės įsipareigojimo pagal EB sutartį neįvykdymo,] suteiktais įgaliojimais;

b) [EIB] Valdytojų tarybos priimtų sprendimų. Šiuo atveju bet kuri valstybė narė, Komisija ar [EIB] direktorių valdyba gali pateikti ieškinius [EB] 230 straipsnyje nustatytomis sąlygomis;

c) [EIB] direktorių valdybos priimtų sprendimų. Ieškinius dėl tokių sprendimų gali pateikti tik valstybės narės arba Komisija [EB] 230 straipsnyje nustatytomis sąlygomis ir tik dėl to, kad nesilaikoma [Statuto] 21 straipsnio 2, 5, 6 ir 7 dalyse nustatytos tvarkos;

<...>“

39 Be to, iš EB 225 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad tik Teisingumo Teismas gali nagrinėti EB 237 straipsnyje nurodytus ieškinius.

40 Siekiant patikrinti, ar ginčijamas sprendimas patenka į EB 237 straipsnio taikymo sritį, reikia priminti atskirų EIB organų kompetenciją.

41 Pagal Statuto 8 straipsnį [EIB] vadovauja ir jį valdo Valdytojų taryba, Direktorių valdyba ir Valdymo komitetas.

42 Pagal Statuto 9 straipsnį Valdytojų taryba nustato [EIB] kreditavimo politikos bendrąsias nuorodas ir, be kita ko, sprendžia, ar didinti pasirašytą kapitalą, tvirtina Direktorių valdybos parengtą metų pranešimą ir metų balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą, taip pat tvirtina [EIB] darbo tvarkos taisykles, todėl tik Valdytojų taryba turi kompetenciją organizuoti tarnybų vidaus veiklą gero administravimo sumetimais (2003 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš EIB*, C-15/00, Rink. p. I-7281, 67 ir paskesni punktai). Pagal Statuto 11 straipsnį Direktorių valdyba turi teisę priimti sprendimus dėl paskolų ir garantijų suteikimo bei paskolų ėmimo; ji nustato teikiamų paskolų palūkanų normas ir komisinius už garantijas; ji rūpinasi tinkamu vadovavimu [EIB]; užtikrina, kad [EIB] būtų valdomas vadovaujantis EB sutartimi, Statutu bei Valdytojų tarybos nustatytomis bendrosiomis nuorodomis. Remiantis Statuto 11 straipsnio 2 dalies septinta pastraipa, Valdymo komiteto pirmininkas arba, jeigu jis nedalyvauja, vienas iš pirmininko pavaduotojų pirmininkauja Direktorių valdybos susirinkimams, tačiau nebalsuoja. Pagal Statuto 13 straipsnį valdymo komitetas yra kolegialus ir nuolatinis EIB valdymo organas. Valdymo komitetas, pavaldus pirmininkui ir prižiūrimas Direktorių valdybos, yra atsakingas už [EIB] einamąją veiklą ir rengia Direktorių valdybos sprendimus, po to užtikrina jų įgyvendinimą. EIB pirmininkas pirmininkauja valdymo komiteto susirinkimams. Valdymo komiteto nariai atsakingi tik EIB. Juos šešeriems metams skiria valdytojų taryba direktorių valdybos siūlymu, jie gali būti paskirti kitai kadencijai.

43 Iš EIB atsakymo į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ir iš 2008 m. sausio 31 d. pažymos matyti, kad ginčijamą sprendimą priėmė Informacinių technologijų departamento direktorius, šis departamentas nuo šiol yra EIB Strategijos generalinio direktorato dalis. Kaip teigia EIB, prieš pasirašant preliminariąją sutartį su atrinktu dalyviu ginčijamą sprendimą patvirtino EIB pirmininkas 2008 m. birželio 12 ir 17 d. (žr. šio sprendimo 20 punktą). Nors byloje nėra jokio įrodymo, kad ginčijamą sprendimą patvirtino EIB pirmininkas, reikia preziumuoti, kad tai įrodytas faktas šiame procese, nes ieškovė to neginčijo. Jei ginčijamas sprendimas priimtas „prižiūrint" EIB pirmininkui, iš to galima daryti išvadą, kad jis priskiriamas EIB „einamajai veiklai", kaip tai suprantama pagal Statuto 13 straipsnio 3 dalį, ir todėl Valdymo komiteto kompetencijos sričiai (šiuo klausimu žr. 42 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš EIB* 66 punktą), o Valdymo komiteto užduotis yra būtent užtikrinti EIB einamosios veiklos valdymą prižiūrint pirmininkui. Iš tikrųjų šiuo atveju nėra jokių požymių, leidžiančių suabejoti tuo, kad viešojo pirkimo sutarties sudarymas savo sąskaita yra EIB „einamosios veiklos" valdymas.

44 Todėl reikia nuspręsti, kad ginčijamas sprendimas nepateko nei į Valdytojų tarybos, nei į Direktorių valdybos kompetencijos sritį ir todėl negali būti priskiriamas nei vienam, nei kitam EIB organui, taigi jam netaikomos specialiosios EB 237 straipsnio nuostatos.

45 Lieka išnagrinėti klausimą, ar Bendrasis Teismas, remdamasis EB 225 ir EB 230 straipsniais, gali nagrinėti ieškinį dėl panaikinimo, pareikštą dėl galutinio EIB akto, sukeliančio teisinių pasekmių tretiesiems asmenims.

46 Visų pirma reikia priminti, kad Bendrija yra teisinė bendrija ta prasme, kad nei jos valstybės narės, nei jos institucijos neišvengia jų teisės aktų atitikties konstitucinei chartijai, t. y. EB sutarčiai, kontrolės ir kad toje Sutartyje nustatyta išsami teisių

gynimo būdų ir procedūrų sistema tam, kad Teisingumo Teismas galėtų atlikti institucijų teisės aktų teisėtumo kontrolę (žr. 42 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš EIB* 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tai atitinka ir 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1, toliau – chartija), kuri nors ir neturėjo privalomos teisinės galios iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo 2009 m. gruodžio 1 d., įrodo joje įtvirtintų teisių svarbą Bendrijos teisinėje sistemoje, 47 straipsniu siekiamą tikslą (2003 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Philip Morris International ir kt. prieš Komisiją*, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ir T-272/01, Rink. p. II-1, 122 punktas). Pagal šį straipsnį kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos pagal Bendrijos teisę, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą. Nors EIB nėra Bendrijos institucija, tačiau jis yra pagal EB sutartį įsteigta Bendrijos įstaiga, turinti teisinį subjektiškumą, todėl jam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė, visų pirma kaip tai numatyta EB 237 straipsnio b punkte (žr. 42 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš EIB* 75 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

47 Antra, reikia atsižvelgti į tai, kad EB 237 straipsnyje įtvirtinta specialioji nuostata susijusi tik su tam tikrais EIB ginčais ir todėl jos taikymo sritis ribota ir papildoma, palyginti su kitais EB straipsniais, kaip antai EB 236 straipsnis (1976 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mills prieš EIB*, 110/75, Rink. p. 955, 16 ir 17 punktai ir 31 punkte minėto Sprendimo *SGEEM ir Etroy prieš EIB* 17 punktas). Be to, reikia pažymėti, kad EB 237 straipsnis ir Statuto 29 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinami atsižvelgiant į EB 267 straipsnį, kuriame nustatyta, kad EIB „uždavinys – naudojantis kapitalo rinka ir savo ištekliais prisidėti prie darnios ir stabilios bendrosios rinkos plėtros Bendrijos interesui“ ir kad jis „šiam tikslui <...>, nesiekdamas pelno, teikia paskolas ir garantijas, visuose ekonomikos sektoriuose palengvinančias projektų finansavimą“, taip pat į šio sprendimo 37 punkte cituotas Statuto nuostatas, iš kurių matyti, kad pagrindinė Valdymo komiteto užduotis – rengti ir įgyvendinti sprendimus paskolų ir garantijų arba paskolų ėmimo srityje, kuriuos priima Direktorių valdyba

pagal Valdytojų tarybos nustatytas bendrąsias gaires (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. generalinio advokato F. G. Jacobs išvados, pateiktos šio sprendimo 42 punkte minėtame Sprendime *Komisija prieš EIB*, Rink. p. I-7290, 75–78 punktus). Nors Statuto nuostatose nėra visiškai atmetama galimybė Valdymo komitetui tvarkant EIB einamąją veiklą priimti sprendimus, sukeliančius teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, vis dėlto iš Statuto aiškiai matyti, kad įprastai tokius sprendimus priima ar turi priimti Valdytojų taryba arba Direktorių valdyba.

48 Tai, kad EB 237 straipsnyje neminimas Valdymo komitetas, atspindi šį kompetencijos pasidalijimą EIB viduje. Kadangi pagal Statuto 29 straipsnio pirmą pastraipą Valdymo komitetas įprastai rengia, o ne priima sprendimus, turinčius sukelti teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, EB sutarties rengėjai nemanė, kad būtina šių aktų teisminė kontrolė. Čia galima įžvelgti panašumą su EB 230 straipsniu, kuriame nustatyta, kad ieškinius galima pareikšti dėl institucijų ir ECB priimtų galutinių aktų, sukeliančių teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, o dėl priemonių, kuriomis tokie aktai tik rengiami, ieškinių pareikšti negalima. Šiuo klausimu 31 punkte minėtos Nutarties *Têtе ir kt. prieš EIB* 18 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „EIB išlaiko pradinę užduotį, t. y. teikti paskolas ir garantijas (žr. [EEB] 129 ir 130 straipsnius bei [EB] 198*d* ir 198*e* straipsnius)“, ir kad „trečiųjų asmenų, kurie neturi nei EIB paskolų, nei EIB garantijų, atžvilgiu jis nepriima teisinių pasekmių sukeliančių sprendimų“. Tačiau toks argumentavimas netinkamas tokiu kaip šioje byloje atveju, kai paaiškėja, kad Valdymo komitetas priima sprendimą, sukeliantį teisinių pasekmių tretiesiems asmenims. Teisinėje bendrijoje, kokia yra Bendrija, suinteresuotas asmuo turi turėti galimybę pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo.

49 Šia apimtimi reikia nuspręsti, kad tokią bendrą nuostatą, kokia yra EB 230 straipsnis, papildo EB 237 straipsnyje įtvirtinta speciali nuostata, turinti tik ribotą taikymo sritį ir netaikoma aktams, kurie sukelia galutinių teisinių pasekmių tretiesiems asmenims,

kuriuos Valdymo komitetas priima tvarkydamas EIB einamąją veiklą pagal Statuto 13 straipsnio 3 dalį, kaip antai ginčijamam sprendimui ar sprendimui neleisti susipažinti su EIB administraciniais dokumentais.

50 Trečia, būtų nepriimtina, jei sumaniai tvarkydamas savo sprendimų priėmimo procesą EIB išvengtų EB sutartimi reikalaujamos teisminės kontrolės, kiek tai susiję su institucijų ir visų Bendrijos įstaigų, kurios, kaip EIB, įsteigtos ir turi teisinį subjektiškumą pagal EB sutartį, aktais (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. šio sprendimo 47 punkte minėtos generalinio advokato F. G. Jacobs išvados, pateiktos minėtame Sprendime *Komisija prieš EIB*, 71 punktą). Kitų, ne EB 237 straipsnio b ir c punktuose nurodytų EIB organų, t. y. ne Valdytojų tarybos ar Direktorių valdybos, oficialiai priimtiems aktams turi būti taikoma teisminė kontrolė, jei jie yra galutiniai ir sukelia teisinių pasekmių tretiesiems asmenims. Todėl pagal EB 225, EB 230 ir EB 237 straipsnius Teisingumo Teismui, o šiuo atveju – Bendrajam Teismui suteikta kompetencija kontroliuoti bet kurio EIB administracinio akto, t. y. bet kurio EIB vienašališkai priimto akto, sukeliančio galutinių teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, teisėtumą.

51 Ketvirta, reikia užtikrinti, kad nebūtų pažeistas EIB funkcinis ir institucinis savarankiškumas ir jo reputacija kaip savarankiškos įstaigos finansų rinkose, kaip nustatyta EB sutartimi (1988 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš EIB*, 85/86, Rink. p. 1281, 27–30 punktai ir 42 punkte minėto 2003 m. liepos 10 d. Sprendimo *Komisija prieš EIB* 101 ir paskesni punktai). Taigi ginčijamo sprendimo priėmimas priskiriamas EIB vykdomai veiklai, kuria jis dalyvauja administruojant Bendriją ir, konkrečiau kalbant, ši veikla susijusi su administracijos kaip perkančiosios organizacijos dalyvavimu, o ne su EIB vykdoma veikla ar jo operacijomis finansų srityje ar finansų rinkose. Todėl teisminė kontrolė, kurią gali tekti vykdyti Bendrajam Teismui remiantis EB 225 straipsnio 1 dalimi ir EB 230 straipsniu, nors ji *a priori* ir platesnė nei ta, kurią Teisingumo Teismas vykdo dėl Direktorių valdybos priimtų sprendimų remdamasis EB 237 straipsnio c punktu, vis dėlto negali būti laikoma daranti poveikį

EIB turimam funkciniam ir instituciniam savarankiškumui suteikiant paskolas ir garantijas ir jas finansuojant, be kita ko, iš kapitalo rinkų ar darančiu poveikį EIB reputacijai ar jo patikimumui kaip nepriklausomai įstaigai finansų rinkoje. Be to, reikia pažymėti, kad pats EIB teigia, jog Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti šį prašymą dėl panaikinimo pagal EB 225 straipsnio 1 dalį ir EB 230 straipsnį. Todėl jis nemano, kad šiuo atveju Bendrojo Teismo vykdoma teisėtumo kontrolė gali pakenkti pagal EB sutartį ir Statutą EIB turimam funkciniam ir instituciniam savarankiškumui.

52 Todėl išsamios Bendrijos aktų teisėtumo kontrolės būtinybė reikalauja EB 225 straipsnio 1 dalį ir EB 230 straipsnį aiškinti taip, kad jais neatimama Bendrojo Teismo teisė nagrinėti ieškinį dėl akto, susijusio su EIB Valdymo komiteto vykdomu einamosios veiklos tvarkymu ir sukeliančio galutinių teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, panaikinimo.

53 Kita vertus, dėl pateikto prašymo atlyginti nuostolius pažymėtina, kad, kiek tai susiję su Sąjungos teismo ir, šiuo atveju, Bendrojo Teismo kompetencijos principu nagrinėti ieškinį dėl deliktinės atsakomybės, pareikštą prieš EIB, šiuo klausimu tekstuose nėra specialių nuostatų. Kadangi nėra specialių nuostatų, atsakymas į klausimą, ar Teisingumo Teismas, ar, šiuo atveju, Bendrasis Teismas kompetentingi nagrinėti šį prašymą dėl žalos atlyginimo, pareikštą prieš EIB, priklauso nuo EB 225 straipsnio 1 dalies, EB 235 straipsnio ir EB 288 straipsnio antros pastraipos išaiškinimo.

54 Visų pirma pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, jog turi kompetenciją nagrinėti prieš EIB pareikštą ieškinį dėl žalos atlyginimo remdamasis EEB 178 straipsniu ir EEB 215 straipsnio antra pastraipa (vėliau – EB 235 straipsnis ir EB 288 straipsnio

antra pastraipa). Teisingumo Teismas savo kompetenciją pateisino tuo, kad tariamai neteisėtas veiksmas atliktas vykdant finansavimo sutartį, kurią EIB, kaip Bendrijos įgaliotasis subjektas, sudarė jos vardu vykdamas įgaliojimus, kurie jam priskirti pagal tam tikras nuostatas, susijusias su iš Bendrijos biudžeto finansuojamo rizikos kapitalo suteikimu ir valdymu, kad pats EIB buvo įstaiga, kuri pagal EB sutartį dalyvauja šioje Bendrijos veiklos srityje, ir kad EIB veiksmai ir neveikimas vykdant tokią finansavimo sutartį priskiriami Bendrijai (šiuo klausimu žr. 31 punkte minėto 1992 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *SGEEM ir Etroy prieš EIB* 4 ir 12–15 punktus ir 1993 m. gegužės 25 d. Sprendimo *SGEEM ir Etroy prieš EIB*, C-370/89, Rink. p. I-2583, 24 punktą). Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas pažymėjo, kad „[EEB] sutarties 215 straipsnio antroje pastraipoje vartojamas žodis „institucija“ turi būti suprantamas kaip susijęs ne vien tik su „[EEB] sutarties 4 straipsnio 1 dalyje išvardytomis institucijomis, bet kaip apimantis ir, atsižvelgiant į [EEB] sutartyje nustatytą deliktinės atsakomybės sistemą, tokias Bendrijos įstaigas kaip [EIB]“ (31 punkte minėto 1992 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *SGEEM ir Etroy prieš EIB* 16 punktas).

55 Antra, reikia atsižvelgti į tai, kad, nors pagal EB sutartimi nustatytoje teisių gynimo būdų sistemoje ieškinys dėl žalos atlyginimo yra savarankiškas teisių gynimo būdas ieškinio dėl panaikinimo atžvilgiu, vis dėlto šiuo atveju yra tiesioginis ryšys tarp prašymo dėl žalos atlyginimo ir prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą, nes ieškinio pareiškime nurodyta, kad „pagal EB 235 ir 288 straipsnius pateiktas prašymas atlyginti žalą grindžiamas ginčijamo sprendimo neteisėtumu“, todėl prašymas atlyginti žalą kaip ir papildo prašymą dėl panaikinimo. Dar daugiau, iš ieškinio pareiškimo matyti, kad prašymu atlyginti žalą siekiama gauti sumą, kuri visiškai atitinka „apskaičiuotą visų pajamų sumą, kurią ieškovė būtų gavusi <...>, jei sutartis būtų sudaryta su ja“, t. y. teises, kurių ieškovė mano netekusi dėl ginčijamo sprendimo. Todėl faktiškai prašymu atlyginti žalą siekiama ieškovės atžvilgiu panaikinti ginčijamo sprendimo sukeltas teisines pasekmes ir, jei jis būtų pripažintas pagrįstu, tos teisinės pasekmės būtų panaikintos.

56 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika (1986 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Krohn Import-Export prieš Komisiją*, 175/84, Rink. p. 753, 32 ir 33 punktai; 1995 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cobrecaf ir kt. prieš Komisiją*, T-514/93, Rink. p. II-621, 59 punktas ir 2002 m. spalio 17 d. Sprendimo *Astipesca prieš Komisiją*, T-180/00, Rink. p. II-3985, 139 punktas), reikia atsižvelgti į „tiesioginį ryšį" arba „papildymą", jei tas ryšys iš tikrųjų egzistuoja tarp ieškinio dėl panaikinimo ir ieškinio dėl žalos atlyginimo, bei pastarojo papildomą pobūdį, palyginti su pirmuoju, vertinant šių ieškinių priimtinumą, kad ieškinys dėl žalos atlyginimo nebūtų dirbtinai atsietas nuo ieškinio dėl panaikinimo, kurio atžvilgiu vis dėlto jis yra pagalbinis ar papildomas.

57 Trečia, reikia pabrėžti, kad atsižvelgiant į tai, jog EIB ieškovei padaryta žala dėl EIB veiklos, kuri yra dalyvavimas vykdant Bendrijos administravimo užduotis ir, konkrečiau kalbant, kuri susijusi su šios administracijos, kaip perkančiosios organizacijos, veikla, ir kad minėta žala atsirado ne dėl EIB veiklos ar operacijų finansų rinkose arba finansų srityje, Bendrojo Teismo vykdoma kontrolė remiantis EB 225 straipsnio 1 dalimi, EB 235 straipsniu ir EB 288 straipsnio antra pastraipa negali būti vertinama kaip galinti pažeisti EIB funkcinį ir institucinį savarankiškumą ir pakenkti pastarojo kaip savarankiškos įstaigos finansų rinkose reputacijai. Šiuo atveju pats EIB teigia, kad Bendrasis Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą dėl šio EIB atžvilgiu pateikto prašymo atlyginti žalą, remdamasis EB 225 straipsnio 1 dalimi, 235 straipsniu ir 288 straipsniu, ir jis visiškai netvirtino, kad dėl tokios kontrolės gali būti pakenkta jo funkciniam ir instituciniam savarankiškumui.

58 Taigi Bendrasis Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą ir dėl EIB pareikšto prašymo atlyginti žalą remdamasis EB 225 straipsnio 1 dalimi, 235 straipsniu ir

288 straipsnio antra pastraipa, jei toks prašymas papildo priimtiną prašymą panaikinti EIB aktą, sukeliantį galutinių teisinių pasekmių tretiesiems asmenims.

59 Vadinasi, Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti visą šį ieškinį.

Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo

Šalių argumentai

60 Per teismo posėdį pateikus šį klausimą EIB patvirtino, kad ginčijamas sprendimas buvo įgyvendintas, nes preliminarioji sutartis buvo sudaryta su atrinktu dalyviu ir iš dalies įvykdyta. Todėl EIB pripažino, kad, jei ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, jis nebegalėtų nieko padaryti, pavyzdžiui, atnaujinti viešojo pirkimo procedūrą. Vis dėlto EIB patikslino ir tai, kad neketina ginčyti šio ieškinio priimtinumo dėl to, kad ieškovė neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Be to, jis pažymėjo, kad, nors teoriškai ieškinį pareiškusį neatrinktą konkurso dalyvį galima grąžinti į pradinę padėtį atlyginus žalą, šiuo atveju netenkinamos tokiam žalos atlyginimui keliamos sąlygos, nes ieškovė dėl ginčijamo sprendimo nepatyrė jokios realios žalos.

61 Per teismo posėdį ieškovė teigė, jog ji buvo pasiekusi, kad būtų panaikinti, visiškai ar iš dalies, keli sprendimai sudaryti sutartis, bet tuos sprendimus priėmusios institucijos į šiuos panaikinimus tinkamai nereagavo. Be to, ji nurodė, kad turi dvigubą

suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Pirma, kadangi ji dalyvauja viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūrose, turi suinteresuotumą, kad būtų konstatuoti ginčijamo sprendimo trūkumai, siekiant užkirsti kelią panašiems pažeidimams pasikartoti. Antra, ji tvirtino, kad yra suinteresuota, jog būtų pripažinti minėti pažeidimai, nes siekia gauti žalos atlyginimą.

Bendrojo Teismo vertinimas

62 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik tuo atveju, kai šis asmuo yra suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu, o tai reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai (2009 m. gruodžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Antwerpse Bouwwerken prieš Komisiją*, T-195/08, Rink. p. II-4439, 33 punktas). Kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos, visų pirma suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas, susijusios su draudimu tęsti bylos nagrinėjimą viešosios tvarkos požiūriu, Bendrasis Teismas privalo savo iniciatyva patikrinti, ar ieškovės yra suinteresuotos ginčijamo sprendimo panaikinimu (žr. 2005 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia prieš Komisiją*, T-228/00, Rink. p. II-787, 22 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Ši teismų praktika pagal analogiją taikoma prašymams dėl panaikinimo, nurodytiems ieškiniuose, kuriuose papildomai nurodomas ir prašymas atlyginti žalą.

63 Šioje byloje Bendrasis Teismas savo iniciatyva turi patikrinti, ar galimas ginčijamo sprendimo panaikinimas ieškovei gali suteikti naudos, nors viešojo pirkimo procedūra negali būti atnaujinta ir šiomis aplinkybėmis šalys sutaria, kad dėl sutarties

pasirašymo ir jos įvykdymo iš dalies ieškovė neteko bet kokios galimybės sudaryti nagrinėjamą sutartį su EIB.

64 Iš teismų praktikos matyti, kad net jei sprendimas sudaryti sutartį buvo visiškai įvykdytas kitų konkurentų naudai, konkurso dalyvis išlieka suinteresuotas šio sprendimo panaikinimu, kad arba perkančioji organizacija atkurtų jo pradinę padėtį, arba priverstų perkančiąją organizaciją ateityje padaryti atitinkamų viešojo pirkimo procedūros pakeitimų, jei šios procedūros būtų pripažintos prieštaraujančiomis tam tikriems teisės reikalavimams (šiuo klausimu žr. 32 punkte minėto Sprendimo *Simmenthal prieš Komisiją* 32 punktą ir 1999 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CAS Succhi di Frutta prieš Komisiją*, T-191/96 ir T-106/97, Rink. p. II-3181, 63 punktą).

65 Iš tikrųjų tai, kad susitarimas dėl viešojo pirkimo sutarties vykdymo pasirašytas ar net įvykdytas prieš paskelbiant sprendimą, kuriuo išnagrinėjamas pagrindinėje byloje pašalinto konkurso dalyvio pareikštas ieškinys dėl sprendimo sudaryti sutartį, o perkančioji organizacija saistoma sutartinių įsipareigojimų su konkurso laimėtoju, nėra kliūtis, jei ieškinys pagrindinėje byloje priimtinas, perkančiajai organizacijai vykdyti EB 233 straipsnyje nustatytą pareigą imtis priemonių, būtinų tinkamai pašalinto konkurso dalyvio interesų apsaugai užtikrinti (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *European Dynamics prieš Komisiją*, T-303/04 R, Rink. p. II-3889, 83 punktą).

66 Jei iš viešojo konkurso pašalintam dalyviui pareiškus ieškinį sprendimas sudaryti sutartį panaikinamas, o perkančioji organizacija nebegali atnaujinti konkurso dėl nagrinėjamos viešojo pirkimo sutarties, šio konkurso dalyvio interesai gali būti apsaugoti, pavyzdžiui, išmokant piniginę kompensaciją, atitinkančią prarastą galimybę sudaryti sutartį, arba jei galima neginčijamai nustatyti, kad sutartis turėjo būti sudaryta su

konkurso dalyviu, – lygią negautoms pajamoms (šiuo klausimu žr. 1994 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Candiotte prieš Tarybą*, T-108/94 R, Rink. p. II-249, 27 punktą; 2000 m. liepos 20 d. Nutarties *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00 R, Rink. p. II-2951, 51 punktą ir 65 punkte minėtos Nutarties *European Dynamics prieš Komisiją* 83 punktą). Iš naujausios teismų praktikos matyti, kad gali būti nustatyta dėl neteisėto sprendimo pašalinto konkurso dalyvio prarastos galimybės sudaryti viešojo pirkimo sutartį ekonominė vertė (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 25 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Vakakis prieš Komisiją*, T-41/08 R, neskelbiamos Rinkinyje, 66 ir 67 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką bei 2010 m. sausio 20 d. Nutarties *Agriconsulting Europe prieš Komisiją*, T-443/09 R, neskelbiamos Rinkinyje, 32–34 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

67 Šioje byloje ieškovė suinteresuota pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kad, remiantis EB 233 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta pareiga, EIB ją tinkamai sugrąžintų į pradinę padėtį; prireikus tai gali būti padaryta sumokant piniginę kompensaciją, atitinkančią jos prarastą galimybę sudaryti sutartį. Nors ieškovė pateikė prašymą atlyginti nuostolius, pagal kurį kaip kompensacija gali būti išmokėta pinigų suma, pažymėtina, kad šis prašymas susijęs ne su prarasta galimybe sudaryti sutartį, o su negautom pajamom, t. y. pelnu, kurį ji būtų gavusi, jei vykdytų sutartį (žr. šio sprendimo 210 punktą). Vadinasi, šis prašymas atlyginti žalą gali būti atmestas ir tai neužkerta kelio ieškovei prireikus gauti piniginę kompensaciją už prarastą galimybę sudaryti sutartį kaip tinkamą sugrąžinimą į ankstesnę padėtį, remiantis ESV sutarties 266 straipsnio pirma pastraipa.

68 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad rezultatas, gautas dėl pateikto prašymo dėl panaikinimo, ieškovei gali suteikti naudos, todėl ji suinteresuota pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

Dėl per viešojo pirkimo procedūrą pasiūlymų lyginamajam vertinimui naudotos formulės neginčijimo

Šalių argumentai

69 EIB teigia, kad ieškovė negali ginčyti pasiūlymų lyginamajam vertinimui naudotos formulės, nes ji to nepadarė laiku, t. y. iki pasiūlymų pateikimo termino paskutinės dienos.

70 Ieškovė prašo atmesti šiuo klausimu EIB pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

Bendrojo Teismo vertinimas

71 Iš tikrųjų šis nepriimtinumo pagrindas susijęs su prašymo dėl panaikinimo trečiuoju ir ketvirtuoju pagrindais, kuriuos pateikdama ieškovė ginčija sutarties sudarymo kriterijaus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ teisėtumą, ir prašymo dėl panaikinimo penktuoju pagrindu, kurį pateikdama ieškovė ginčija sutarties sudarymo kriterijų santykinių svorių, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus ir 25 % balų už finansinį kriterijų, teisėtumą.

72 Tiesa, kad ginčydama pasiūlymų lyginamajam vertinimui naudotos formulės teisėtumą ieškovė papildomai ginčija specifikacijų teisėtumą. Todėl šiuo atveju kyla klausimas, ar konkurso dokumentas, kaip antai specifikacijos, yra aktas, dėl kurio galima

pareikšti tiesioginį ieškinį pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą, ir ar todėl ieškovė, remdamasi šiuo straipsniu ir per šio straipsnio penktoje pastraipoje nustatytą dviejų mėnesių terminą, turėjo pareikšti ieškinį dėl šių specifikacijų.

73 Specifikacijos negali būti laikomos aktu, konkrečiai susijusiu su kiekvienu konkurso dalyviu. Iš tikrųjų, kaip ir visi perkančiosios organizacijos parengti konkurso dokumentai, specifikacijos taikomos objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisinių pasekmių bendrai bei abstrakčiai numanomoms asmenų kategorijoms. Todėl jos yra bendro pobūdžio ir negalima manyti, kad perkančiosios organizacijos įvykdytas jų individualus išsiuntimas konkurso dalyviams leidžia kiekvieną iš jų individualizuoti, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnio ketvirtą pastraipą, visų kitų asmenų atžvilgiu (2008 m. gegužės 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Belfass prieš Tarybą*, T-495/04, Rink. p. II-781, 36–42 punktai).

74 Taigi šiuo atveju ginčijamas sprendimas buvo pirmasis aktas, dėl kurio ieškovė galėjo pareikšti ieškinį ir todėl pirmasis aktas, jai leidęs ginčyti atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą naudotos formulės, EIB nustatytos specifikacijose, teisėtumą.

75 Todėl EIB klaidingai remiasi tuo, kad ieškovė tariamai pavėluotai ginčija šiame ieškinyje atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą naudotą specifikacijose EIB nustatytą formulę ir kad ji yra teisėta.

76 Vadinasi, reikia konstatuoti, kad prašymo dėl panaikinimo trečiasis, ketvirtasis ir penktasis pagrindai yra priimtini ir reikia atmesti šiuo atžvilgiu EIB pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

Dėl prašymo dėl žalos atlyginimo neaiškumo

Šalių argumentai

77 EIB tvirtina, kad remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu prašymas dėl žalos atlyginimo nepriimtinas, nes EB 288 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos Bendrijos deliktinei atsakomybei kilti šiuo atveju nepaminėtos ieškinio pareiškime ir ieškovė netvirtina, kad tie reikalavimai tenkinami. EIB nuomone, ieškinio pareiškime trūksta tikslumo, kiek tai susiję su viešojo pirkimo procedūros pažeidimais, priežastinio ryšio tarp minėtų pažeidimų ir ieškovės nurodytos žalos buvimu bei prašomų atlyginti nuostolių pobūdžiu ir suma. Todėl atsižvelgiant į galiojančią teismų praktiką (1971 m. gruodžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Zuckerfabrik Schöppenstedt prieš Tarybą*, 5/71, Rink. p. 975 ir 1994 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *An Taisce ir WWF UK prieš Komisiją*, T-461/93, Rink. p. II-733, 42 ir 43 punktai) tokį prašymą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

78 Iš esmės ieškovė mano, kad Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktas nepažeistas ir kad duomenys, leidžiantys nustatyti tris reikalavimus Bendrijos deliktinei atsakomybei kilti, nurodytus EB 288 straipsnio 2 dalyje, paminėti ieškinio pareiškime.

Bendrojo Teismo vertinimas

79 Primintina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir

pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus be jokios kitos pagrindžiančios informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės išplauktų – bent glaustai, tačiau sklandžiai ir suprantamai – iš pačio ieškinio teksto (žr. 2005 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315, 64 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

80 Tam, kad būtų tenkinami šie reikalavimai ieškinio pareiškime dėl institucijos ar bet kurios kitos Bendrijos įstaigos ar organo padarytos žalos atlyginimo, turi būti pateikti duomenys, pagal kuriuos galima nustatyti elgesį, kuriuo ieškovas šią instituciją, įstaigą ar organą kaltina, priežastis, dėl kurių jis mano, kad egzistuoja priežastinis ryšys tarp šio elgesio ir žalos, kurią tvirtina, kad patyrė, ir šios žalos pobūdį bei apimtį (žr. 1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-387/94, Rink. p. II-961, 107 punktą; 1997 m. liepos 10 d. Sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-38/96, Rink. p. II-1223, 42 punktą ir 79 punkte minėto Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją* 65 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

81 Iš ieškinio pareiškimo matyti, kad „<...> prašymas atlyginti žalą pateiktas remiantis EB 235 ir 288 straipsniais, grindžiamas ginčijamo sprendimo, <...> dėl kurio pareikštas šis ieškinys, neteisėtumu“. Tai reiškia, kad šis prašymas aiškiai grindžiamas prašyme dėl panaikinimo nurodytais pažeidimais. Be to, iš ieškinio pareiškimo aiškiai matyti, kad „ieškovė EIB prašo sumokėti nuostolius, kurie sudaro 50 % nuo 3,88 milijono EUR, t. y. 1,94 milijono EUR sumą, apskaičiuotą pagal visas pajamas, kurias ieškovė būtų gavusi pagal viešojo pirkimo procedūrą, jei sutartis būtų sudaryta su ja“. Vadinasi, ieškinyje yra duomenys, leidžiantys nustatyti nurodytos žalos pobūdį ir apimtį. Be to, ieškinio pareiškime ieškovė pateikia paaiškinimų, kaip apskaičiuota suma.

Todėl, nors minėtame pareiškime ieškovė ir neskyrė specialios dalies priežastinio ryšio tarp neteisėtumo ir jos nurodytos žalos klausimui, jame yra duomenų, leidžiančių nustatyti priežastis, dėl kurių ieškovė mano, kad egzistuoja priežastinis ryšys tarp šio elgesio ir žalos, kurią ji teigia patyrusi, t. y. šiuo atveju priežastinis ryšys, jos nuomone, atsirado dėl to, kad dėl ginčijamo sprendimo ji negalėjo su EIB sudaryti sutarties ir preliminariosios sutarties dėl pirmosios sutarties vykdymo.

82 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad prašymas atlyginti nuostolius priimtinas, ir atmesti šiuo klausimu EIB pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

2. *Dėl esmės*

Dėl taikytinos teisės

Šalių argumentai

83 Ieškovė mano, kad EIB, kaip perkančioji organizacija, privalo veikti remdamasi faktinių aplinkybių metu galiojančios redakcijos „Sutarčių sudarymo vadovo: paslaugų, prekių ir darbų pirkimo sutarčių, sudaromų [EIB] sąskaita, vadovo“ (toliau – Vadovas) nuostatomis, taip pat laikytis viešojo pirkimo procedūroms taikomų bendrųjų principų ir teisės aktų. Be to, nors 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k.,

6 sk., 7 t., p. 132) nebuvo taikoma EIB viešojo pirkimo procedūroms, iš Vadovo įvado matyti, kad ši direktyva yra tinkamas pagrindas Vadovo, kuris parengtas ja remiantis, nuostatoms vertinti. Taip pat Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad gali tikrinti Komisijos sprendimo sudaryti viešojo pirkimo sutartį teisėtumą atsižvelgiant į 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 209, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 322), iš dalies pakeistos 1997 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/52/EB, taip pat iš dalies keičiančia Direktyvas 93/36/EEB ir 93/37/EEB dėl atitinkamų viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 328, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 3) (OL L 328, p. 1) (2008 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, T-345/03, Rink. p. II-341, 206 punktas).

84 EIB prieštarauja, kad jam netaikoma Direktyva 2004/18, ir priduria, jog su viešojo pirkimo procedūromis susijusi teismų praktika jam taikoma tik tiek, kiek joje aiškinamos jam taikomos nuostatos. Iš teismų praktikos (31 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sogelma prieš AER* 115 punktas ir 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, T-59/05, neskelbiamo Rinkinyje, 46 ir 47 punktai) matyti, kad Direktyva 2004/18, kaip ir Direktyva 92/50, kurią ji panaikina ir pakeičia, netaikomos Bendrijos institucijos, įstaigos ar organo savo sąskaita sudarytoms viešojo pirkimo sutartims, išskyrus jei šiems subjektams taikomose nuostatose į jas daroma aiški nuoroda.

Bendrojo Teismo vertinimas

85 Dėl šalių argumentų kyla klausimas, kokios taisyklės reglamentuoja viešojo darbų, prekių ar paslaugų pirkimo sutarčių, kurias EIB sudaro savo sąskaita, atlygintinai ir iš nuosavų išteklių, sudarymą.

86 EIB turi finansinį savarankiškumą, nes pagal EB 267 straipsnį jis veikia „naudo[damasis] kapitalo rinka ir savo ištekliais“ (šiuo klausimu žr. 42 punkte minėto 2003 m. liepos 10 d. Sprendimo *Komisija prieš EIB* 101 ir 128 punktus), o ne Bendrijos biudžetu, nors jam tenka valdyti šio biudžeto lėšas kaip Bendrijos įgaliotiniui ir jos sąskaita, ir todėl dalis jo veiklos vykdoma naudojant Bendrijos lėšas. Tačiau šiuo atveju ieškinys susijęs su viešojo pirkimo procedūra, kuri finansuojama iš EIB nuosavų išteklių.

87 Tokiai procedūrai netaikomos nei iš dalies pakeisto 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74 ir klaidų ištaisymas OL L 99, 2007 4 14, p. 18, toliau – Finansinis reglamentas) antrosios dalies IV antraštinės dalies nuostatos, nei juo labiau iš dalies pakeisto 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 145, toliau – Įgyvendinimo taisyklės), antrosios dalies III antraštinės dalies nuostatos. Iš tikrųjų šios nuostatos taikomos tik „Europos Bendrijų bendrajam biudžetui“ ir, kaip matyti iš Finansinio reglamento 88 straipsnio 1 dalies, juo reglamentuojami viešieji pirkimai yra tik tos sutartys, kurios visiškai ar iš dalies finansuojamos iš minėto Bendrijos bendrojo biudžeto (2007 m. gegužės 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Citymo prieš Komisiją*, T-271/04, Rink. p. II-1375, 121 punktą).

88 Vis dėlto EIB viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūros turi atitikti pagrindines EB sutarties taisykles ir bendruosius teisės principus, susijusius būtent su laisvu prekių judėjimu (EB 28 straipsnis), įsisteigimo teise (EB 43 straipsnis), laisve teikti paslaugas (EB 49 straipsnis), nediskriminavimu ir vienodu požiūriu, skaidrumu ir proporcingumu. Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, kiek tai susiję su Bendrijos viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūromis, perkančioji organizacija

turi laikytis pagrindinių EB sutarties taisyklių, bendrųjų teisės principų ir chartijos tikslų.

89 Be to, nors direktyvomis dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo reglamentuojamos tik valstybių narių subjektų ar perkančiųjų organizacijų sudarytos sutartys ir jos tiesiogiai netaikomos Bendrijos administracijos sudaromoms viešojo pirkimo sutartims, prieš minėtą administraciją galima remtis šiose direktyvose nustatytomis ar apibrėžtomis taisyklėmis ar principais, kai jie patys yra konkreti EB sutarties pagrindinių taisyklių ir bendrųjų teisės principų, kurie Bendrijos administracijai tiesiogiai privalomi, išraiška (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rinke*, C-25/02, Rink. p. I-8349, 25–28 punktus). Iš tikrųjų teisinėje bendrijoje vienodas teisės taikymas yra pagrindinis reikalavimas (2005 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ABNA ir kt.*, C-453/03, C-11/04, C-12/04 ir C-194/04, Rink. p. I-10423, 104 punktas) ir kiekvienas teisės subjektas turi laikytis teisėtumo užtikrinimo principo. Todėl institucijos privalo laikytis EB sutarties taisyklių ir bendrųjų teisės principų, kurie joms galioja taip pat kaip ir bet kuriam kitam teisės subjektui (šiuo klausimu žr. 1998 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 18–21 punktus ir 62 punkte minėto Sprendimo *Antwerpse Bouwwerken prieš Komisiją* 55 punktą). Be to, šiose direktyvose nustatytomis ar apibrėžtomis taisyklėmis arba principais gali būti remiamasi prieš Bendrijos administraciją, kai įgyvendindama savo funkcinę ar institucinę autonomiją, laikydamasi EB sutartimi suteiktų įgaliojimų ribų, ši priima aktą, kuriame aiškiai daroma nuoroda, kad savo sąskaita jos sudaromas viešojo pirkimo sutartis reglamentuoja tam tikros direktyvoje nustatytos taisyklės ar principai, ir dėl šio akto tos taisyklės ir principai turi būti taikomi remiantis principu *patere legem quam ipse fecisti* (šiuo klausimu žr. 1985 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Salerno ir kt. prieš Komisiją ir Tarybą*, 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 ir 10/84, Rink. p. 2523, 52, 56 ir 57 punktus bei 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, Rink. p. I-3801, 113–115 punktus). Kai nagrinėjamą aktą reikia išaiškinti, jis turi būti aiškinamas kiek įmanoma atsižvelgiant į vienodą Bendrijos teisės taikymą ir jo atitiktį EB sutarties nuostatoms ir bendriesiems teisės

principams (žr. 1991 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rauh*, C-314/89, Rink. p. I-1647, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 1995 m. birželio 29 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-135/93, Rink. p. I-1651, 37 punktą).

90 Iš Vadovo matyti, kad, siekdamas „laikytis pagrindinių ES principų, susijusių su viešojo pirkimo sutarčių sudarymu, kaip antai vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir skaidrumo principų“, EIB nusprendė rengti viešojo pirkimo procedūras, kuriose konkuruoja kvalifikuoti konkurso dalyviai, ir atsirinkti remiantis tiek kainos, tiek ir kokybės kriterijais. To siekdamas EIB nusprendė, kad „nors Direktyva 2004/18 EIB netaikoma, ji yra tinkamas pagrindas [EIB] procedūroms nustatyti“. Vadovo 2.1 punkte, be kita ko, nustatyta, kad „[EIB] taiko Direktyvoje 2004/18 aprašytas procedūras, kai sudaromos sutartys, įtrauktos į Direktyvos 2004/18 taikymo sritį pagal jos nuostatas, ir kurių bendra vertė, apskaičiuota be pridėtinės vertės mokesčio (PVM) lygi ar didesnė už tokias ribas: a) 206 000 EUR – paslaugų pirkimo sutartims <...>“. Be to, Vadove yra daug nuorodų į Direktyvos 2004/18 nuostatas.

91 Vadovo 2.4 ir 2.5 punktuose išsamiai aprašyti viešojo pirkimo procedūros, nurodytos Vadovo 2.2.1 punkte, etapai.

92 Šiuo klausimu Vadove nustatytos bendrosios taisyklės, kurios sukelia teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, būtent tiems, kurie nusprendžia pateikti pasiūlymą vykdant visiškai ar iš dalies iš EIB nuosavų išteklių finansuojamą viešąjį pirkimą, ir teisiškai įpareigoja EIB, kai šis nusprendžia savo sąskaita sudaryti viešojo pirkimo sutartį (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 87 punkte minėto Sprendimo *Citymo prieš Komisiją* 122 punktą).

93 Iš to, kas pasakyta matyti, kad tada, kai EIB veikia naudodamasis kapitalo rinkomis ar nuosavais ištekliais, t. y. kai jis savo sąskaita sudaro viešojo pirkimo sutartis, jam taikomi tiek šio sprendimo 88 punkte minėti principai, tiek Vadovo nuostatos, ir visų pirma minėtosios šio sprendimo 91 punkte, kaip jos aiškinamos atsižvelgiant į principus, kuriuos minėtomis nuostatomis siekiama įgyvendinti, o prireikus – ir Direktyvos 2004/18 nuostatos, į kurias daroma nuoroda minėtose nuostatose.

Dėl prašymo panaikinti

94 Prašymui dėl panaikinimo pagrįsti ieškovė pateikia penkis pagrindus. Iš esmės pirmasis pagrindas susijęs su Vadovo 2.5.2 punkto, skaidrumo ir vienodo požiūrio bei teisės į veiksmingą teisinę gynybą principų pažeidimu. Antrasis pagrindas iš esmės susijęs su skaidrumo ir gero administravimo principų, pareigos motyvuoti asmens nenaudai priimtus sprendimus ir teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimu. Trečiasis pagrindas iš esmės susijęs su proporcingumo principo ir pareigos pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus, leidžiančius atlikti objektyvų pasiūlymų lyginamąjį vertinimą, pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu ir pareigos atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą naudoti sutarties sudarymo kriterijus, kurie nesipainioja su konkurso dalyvių atrankos kriterijais, neįvykdymu. Penktasis pagrindas susijęs su viešojo pirkimo procedūroms taikomos teisės pažeidimu dėl to, kad sutarties sudarymo kriterijų santykiniai svoriai panaikino ar sumažino iki minimumo „kainos poveikį“ ginčijamame sprendime.

95 2010 m. sausio 8 d. (žr. šio sprendimo 21 punktą) įteiktu laišku ieškovė pateikė šeštąjį ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindą, susijusį su Finansinio reglamento 99 straipsnio ir Įgyvendinimo taisyklių 148 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu, kuriuose visiškai draudžiama perkančiajai organizacijai ir pretendentams ar konkurso

dalyviams tartis dėl sutarties sąlygų ar pasiūlymo sąlygų pakeitimo, taip pat vienodo požiūrio, skaidrumo ir nediskriminavimo principų, įtvirtintų Finansinio reglamento 89 straipsnyje, skaitomame kartu su šio reglamento 18 konstatuojamąja dalimi, pažeidimu.

96 Pirmiausia reikia kartu išnagrinėti pirmąjį ir antrąjį pagrindus, nes jie iš dalies sutampa. Toliau reikia kartu išnagrinėti trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, kurie, atrodo, vienas kitą papildo. Galiausiai, prieš nagrinėjant penktąjį pagrindą, tikslinga išnagrinėti šeštąjį pagrindą.

Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų

— Šalių argumentai

97 Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų ieškovė tvirtina, kad EIB pažeidė Vadovo 2.5.2 punktą, skaidrumo, vienodo požiūrio ir gero administravimo principus, jos teisę į veiksmingą teisinę gynybą bei pareigą motyvuoti asmens nenaudai priimtą sprendimą. Pirmiausia EIB, kai tik buvo galima ir raštu, jai turėjo pranešti apie ginčijamą sprendimą ir savo iniciatyva išsiųsti tokią pačią informaciją visiems konkurso dalyviams be išimčių suteikiant laiko, reikalingo teisėtam jų teisių įgyvendinimui. Po to per penkiolika dienų nuo prašymo gavimo EIB jai turėjo pranešti atrinkto konkurso dalyvio pavadinimą bei jos pačios pasiūlymo atmetimo motyvus ir motyvuoti ginčijamą sprendimą

jos atžvilgiu, pateikdama vertinimo ataskaitoje esančią informaciją apie jos pasiūlymo ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo charakteristikų ir privalumų palyginimą. Galiausiai, EIB turėjo jai pranešti ginčijamo sprendimo motyvus bent jau prieš pareiškiant šį ieškinį, kad būtų užtikrinta jos teisė į veiksmingą teisinę gynybą.

98 EIB prašo atmesti pirmąjį pagrindą. Jo nuomone, skelbimo apie sutarties sudarymą paskelbimas Oficialiajame leidinyje yra Bendrijos teisinėje sistemoje oficialiai pripažinta priemonė ieškovei pranešti apie ginčijamą sprendimą. Tai, kad jis apie ginčijamą sprendimą ieškovei nepranešė individualiai, buvo banko tarnybų padaryta administracinė klaida. Vis dėlto 2008 m. rugpjūčio 1 d. šios tarnybos nedelsdamos atsakė į 2008 m. liepos 31 d. ieškovės prašymą pateikti paaiškinimus. Bet kuriuo atveju ir remiantis teismo praktika kaltinimui, susijusiam su informacijos nepateikimu, negalima pritarti, nes ieškovė šio ieškinio pareiškimo dieną, t. y. 2008 m. spalio 6 d., žinojo ginčijamo sprendimo priėmimo motyvus. Negalima konstatuoti ir jokio vienodo požiūrio principo pažeidimo, nes nurodytas neteisėtumas neturėjo įtakos ginčijamam sprendimui turint omenyje tai, kad, atsižvelgdamas į sutarties sudarymo kriterijus, vertinimo komitetas aiškiai nusprendė, jog atrinkto dalyvio pasiūlymas buvo daug geresnis nei ieškovės.

99 Be to, EIB prašo atmesti antrąjį pagrindą. Jis teigia, kad teisiškai tinkamai motyvavo ginčijamą sprendimą ir vykdė procedūrą, atitinkančią Vadovo nuostatas ir viešojo pirkimo procedūroms taikomą teismų praktiką. Remiantis teismų praktika ir Vadovo 2.5.2 punktu, 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiške ieškovė gavo motyvuotą paaiškinimą apie atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius pranašumus bei atrinkto konkurso dalyvio pavadinimą, todėl ginčijamas sprendimas pakankamai motyvuotas, kad ieškovė galėtų ginti savo teises, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes. Iš to laiško aiškiai matyti, kad už kiekvieną sutarties

sudarymo kriterijų, išskyrus finansinį kriterijų, atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas surinko du kartus daugiau balų nei ieškovės pasiūlymas. Net jei ieškovė už finansinį kriterijų būtų gavusi daugiau balų nei atrinktas konkurso dalyvis, tai nebūtų lemiantis dalykas, nes šio kriterijaus santykinis svoris sudarė 25 % bendro įvertinimo.

— Bendrojo Teismo vertinimas

100 Kai Bendrijos administracija turi didelę diskreciją, Bendrijos teisinės sistemos suteiktų garantijų užtikrinimas vykstant administracinėms procedūroms turi dar didesnę svarbą. Tarp šių garantijų visų pirma yra tos administracijos pareiga pakankamai motyvuoti savo sprendimus. Tik taip teismas gali patikrinti, ar įvykdytos faktinės ir teisinės sąlygos, nuo kurių priklauso diskrecijos įgyvendinimas (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas ir 2002 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Le Canne prieš Komisiją*, T-241/00, Rink. p. II-1251, 53 punktas). Todėl iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad ši administracija turi didelę diskreciją vertinti informaciją, į kurią reikia atsižvelgti priimant sprendimą dėl sutarties sudarymo paskelbus konkursą (2002 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tideland Signal prieš Komisiją*, T-211/02, Rink. p. II-3781, 33 punktas ir 2005 m. liepos 6 d. Sprendimo *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją*, T-148/04, Rink. p. II-2627, 47 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1978 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Agence européenne d'intérims prieš Komisiją*, 56/77, Rink. p. 2215, 20 punktą).

101 Visų pirma reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimus, susijusius su Vadovo 2.5.2 punkto nuostatų pažeidimu dėl to, kad EIB jos kuo greičiau neinformavo apie priimtą ginčijamą sprendimą.

102 Iš Vadovo 2.5.2 punkto, susijusio su „[EIB] ir pretendentų ar konkurso dalyvių bendradarbiavimu“, matyti, kad „[EIB] kuo greičiau informuoja visas suinteresuotąsias šalis apie per viešojo pirkimo procedūrą priimtą sprendimą“.

103 Bendrajame Teisme ir 2008 m. rugpjūčio 14 d. laiške ieškovei EIB pripažino, kad „ieškovė laiku negavo oficialaus laiško, kuriuo informuojama apie viešojo pirkimo procedūros rezultatą“ ir paaiškino, kad „po išsamaus tyrimo gavus ieškovės skundą, jis išsiaiškino, kad ši pareiga neįvykdyta dėl administracijos klaidos“. Be to, EIB pripažino, kad visi konkurso dalyviai, „deja, išskyrus ieškovę“, buvo informuoti apie priimtą ginčijamą sprendimą 2008 m. vasario 18 d. laišku. Neginčijama, kad ieškovė sužinojo apie ginčijamo sprendimo egzistavimą tik 2008 m. liepos 26 d. Oficialiojo leidinio priede paskelbus skelbimą apie sutarties sudarymą, t. y. praėjus daugiau nei mėnesiui po preliminariosios sutarties sudarymo 2007 m. birželio 12 d. ir 17 d. ir jo įsigaliojimo 2008 m. birželio 16 d.

104 Todėl šiuo atveju EIB pažeidė Vadovo 2.5.2 punkto nuostatas, nes kuo greičiau neinformavo ieškovės apie priimtą ginčijamą sprendimą.

105 Antra, reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimus, susijusius su Vadovo 2.5.2 punkto nuostatų ir pareigos motyvuoti asmens nenaudai priimtą sprendimą pažeidimu, padarytu dėl to, kad EIB jai nepranešė atrinkto pasiūlymo charakteristikų ir santykinių pranašumų bei laimėtojo pavadinimo per penkiolika dienų nuo prašymo raštu gavimo dienos arba vėliausiai iki šio ieškinio pateikimo.

106 Vadovo 2.5.2 punkte, be kita ko, nustatyta, kad „atitinkamos šalies prašymu per penkiolika dienų nuo prašymo raštu gavimo dienos [EIB] išsiunčia: <...> kiekvienam priimtiną pasiūlymą pateikusiam konkurso dalyviui atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius privalumus bei laimėtojo pavadinimą arba preliminariosios sutarties šalių pavadinimus <...>“.

107 Tokia tvarka atitinka EB 253 straipsnyje įtvirtintos pareigos motyvuoti tikslą, t. y. asmens nenaudai priimto sprendimo motyvai turi leisti teismui vykdyti teisėtumo kontrolę, o suinteresuotajam asmeniui – sužinoti priimtos priemonės pagrindimą, kad galėtų ginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas (pagal analogiją žr. 1992 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *La Cinq prieš Komisiją*, T-44/90, Rink. p. II-1, 42 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką; 1996 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Adia Interim prieš Komisiją*, T-19/95, Rink. p. II-321, 32 punktą ir 2007 m. liepos 12 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, T-250/05, neskelbiamas Rinkinyje, 68 ir 69 punktus). Vykstant viešojo pirkimo procedūroms aplinkybė, kad suinteresuotieji konkurso dalyviai motyvuotą sprendimą gauna tik pateikę konkretų prašymą, visiškai neapriboja jų galimybės ginti savo teises Bendrajame Teisme. Iš tikrųjų EB 230 straipsnio penktoje pastraipoje nurodyto ieškinio pareiškimo terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo pranešimo apie motyvuotą sprendimą momento su sąlyga, kad konkurso dalyvis prašymą gauti motyvuotą sprendimą pateikia per protingą terminą nuo tada, kai sužino, kad jo pasiūlymas atmestas (žr. minėto Sprendimo *Adia Interim prieš Komisiją* 33 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

108 Atsižvelgiant į per viešojo pirkimo procedūras perkančiosios organizacijos turimą didelę diskreciją, pašalintų konkurso dalyvių prašymu ji turi pateikti pakankamus motyvus, o tai reiškia, kad ji stengiasi užtikrinti, jog nurodomuose motyvuose atsispindėtų visa informacija, kuria ji grindė savo sprendimą (šiuo klausimu žr. 84 punkte minėto 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją* 134 punktą).

109 Pareigos motyvuoti laikymasis turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią ieškovė turi ieškinio pareiškimo momentu (2003 m. vasario 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Strabag Benelux prieš Tarybą*, T-183/00, Rink. p. II-135, 58 punktas ir *Renco prieš Tarybą*, T-4/01, Rink. p. II-171, 96 punktas). Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką motyvai negali būti pirmą kartą ir *a posteriori* nurodyti Bendrijos teisme, išskyrus ypatingas aplinkybes (žr. 2009 m. gegužės 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *VIP Car Solutions prieš Parlamentą*, T-89/07, Rink. p. II-1403, 76 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

110 Neginčijama, kad 2008 m. liepos 31 d. laišku ieškovė pateikė prašymą sužinoti atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius privalumus bei laimėtojo pavadinimą. EIB teigia, kad į šį prašymą jis atsakė 2008 m. rugpjūčio 1 d. laišku. Nors po pastarojo laiško ieškovė dar kartą, t. y. 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiške, prašė paaiškinimų, EIB 2008 m. rugpjūčio 14 d. laiške jai atsakė, kad jau pateikė įmanomai išsamų atsakymą ir pasiūlė remtis Oficialiajame leidinyje paskelbtu sprendimu sudaryti sutartį. Nei iš bylos medžiagos, nei iš šalių argumentų nematyti, kad prieš pareiškiant šį ieškinį EIB ieškovei būtų siuntęs ginčijamo sprendimo motyvus kitomis priemonėmis nei pirmiau nurodytosios.

111 Vadinasi, ginčijamo sprendimo motyvų, kuriuos EIB ieškovei pateikė prieš jai pareiškiant ieškinį ir atsakydamas į jos 2008 m. liepos 31 d. prašymą, reikia ieškoti 2008 m. rugpjūčio 1 d. EIB laiško tekste, jo kontekste ir visose atitinkamą sritį reglamentuojančiuose teisės aktuose, nes šis sprendimas ieškovei buvo atsiųstas per penkiolikos dienų terminą nuo tada, kai buvo gautas ieškovės prašymas.

112 Iš 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiško matyti, kad EIB ieškovei pranešė atrinkto konkurso dalyvio pavadinimą, sutarties sudarymo kriterijų santykinius dydžius ir ieškovės pasiūlymui ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui atitinkamai skirtų balų paskirstymą atlikus pasiūlymų lyginamąjį vertinimą. Tame laiške buvo nurodyta, kad ieškovės pasiūlymas surinko 22,03 balo (iš galimų 35 balų), kurie paskirstyti taip: už finansinį kriterijų – 8,75 balo (iš galimų 8,75 balo), už techninį kriterijų „kokybės valdymo procesas“ – 2,85 balo (iš galimų 5,25 balo), už techninį kriterijų „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygis“ – 7,43 balo (iš galimų 15,75 balo) ir už kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ – 3 balai (iš galimų 5,25 balo), o atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas surinko 29,36 balo (iš galimų

35 balų), kurie paskirstyti taip: už finansinį kriterijų – 5,29 balo (iš galimų 8,75 balo), už techninį kriterijų „kokybės valdymo procesas“ – 4,12 balo (iš galimų 5,25 balo), už techninį kriterijų „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygis“ – 15,3 balo (iš galimų 15,75 balo) ir už kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ – 4,12 balo (iš galimų 5,25 balo).

113 Paskirstytų balų forma EIB pateikta informacija ieškovei leido tiesiogiai palyginti už kiekvieną sutarties sudarymo kriterijų jos pasiūlymo ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo surinktus balus, taigi EIB ieškovei pranešė ne tik kiekvienam atitinkamam pasiūlymui skirtą bendrą balų įvertinimą. Pirmiausia ši informacija ieškovei leidžia iš karto nustatyti konkrečias priežastis, dėl kurių jos pasiūlymas nebuvo pasirinktas, t. y. atlikus pasiūlymų lyginamąjį vertinimą jos pasiūlymas surinko mažesnį bendrą įvertinimą nei atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas, todėl, net jei už finansinį kriterijų ji būtų gavusi daugiau balų, atsižvelgiant į EIB nustatytus sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius to nebūtų užtekę už kiekvieną iš trijų techninių sutarties sudarymo kriterijų jos pasiūlymui skirtiems balams, kurie buvo mažesni nei atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui skirti balai, nusverti.

114 Kalbant apie viešojo pirkimo procedūrą, per kurią ieškovė buvo konkurencingiausia, t. y., pateikė pigiausią pasiūlymą, palyginti su visais kitais, ir jos pasiūlymas buvo atmestas vien dėl to, kad buvo nuspręsta, jog to pasiūlymo techninė vertė buvo santykinai prastesnė nei atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo, reikia konstatuoti, kad tokio motyvavimo, nors iš pradžių tai buvo paaiškinimas, vis dėlto negalima laikyti pakankamu atsižvelgiant į reikalavimą, kad motyvuose turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti teisės akto rengėjo argumentai (šiuo klausimu žr. 109 punkte minėto Sprendimo *VIP Car Solutions prieš Parlamentą* 75 ir 76 punktus). Iš tikrųjų 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiške nėra informacijos apie priežastis, kurios, EIB nuomone, pagrindžia atitinkamai ieškovės pasiūlymui ir atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymui už techninius kriterijus skirtus balus. Be to, prie šių balų, nurodytų tame laiške, nebuvo papildomai pateikta bendrų pastabų, patikslinančių priežastis, dėl kurių EIB už kiekvieną

iš techninių kriterijų daugiau balų skyrė atrinkto konkurso dalyvio, o ne ieškovės pasiūlymui, ir dėl kurių ginčijamo sprendimo motyvus būtų galima laikyti pakankamais (šiuo klausimu žr. 84 punkte minėto 2008 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją* 129 punktą ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Brink's Security Luxembourg prieš Komisiją*, T-437/05, Rink. p. II-3233, 169 punktą).

115 Iš tiesų vykstant procesui EIB paaiškino priežastis, dėl kurių jis priėmė ginčijamą sprendimą ir visų pirma aplinkybę, kad, kiek tai susiję su techniniu kriterijumi „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygis" ir techniniu kriterijumi „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių", „pagrindinę problemą [kėlė] ieškovės konsultantų patirtis (arba veikiau – patirties stygius) bankų ir (arba) finansų sektoriuje" ir kad, kiek tai susiję su kriterijumi „kokybės valdymo procesas", atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas buvo „konkretesnis" nei ieškovės pasiūlymas, kuris „atrodė apimantis visus reikalaujamus aspektus, bet <...> buvo aprašytas labai bendrai ir sudėtingai". Vis dėlto tai negali kompensuoti ginčijamo sprendimo nepakankamų pradinių motyvų. EIB nenurodė jokios išimtinės aplinkybės, kuri pateisintų tai, kad ieškovei nebuvo pateikta pakankamai motyvų per penkiolika dienų nuo prašymo gavimo arba bet kuriuo atveju prieš jai pareiškiant ieškinį.

116 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir todėl juo pažeidžiamas Vadovo 2.5.2 punktas ir apskritai EB 253 straipsnyje įtvirtinta pareiga motyvuoti.

117 Trečia, reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimus, susijusius su teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimu bei vienodo požiūrio, skaidrumo ir gero administravimo principų pažeidimu.

118 Pirmiausia dėl nurodyto teisės į veiksmingą teisinę gynybą principo pažeidimo reikia priminti, kad teisė kreiptis į teismą yra viena sudedamųjų teisinės bendrijos dalių ir kad ją garantuoja EB sutartimi grindžiama teisinė tvarka, nes ja sukurta išsami teisinės gynybos priemonių ir procedūrų sistema tam, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti Bendrijos administracijos priimtų aktų teisėtumo kontrolę (30 punkte minėto Sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą* 23 punktas). Be to, teisę į veiksmingą teisinę gynybą kompetentingame teisme Teisingumo Teismas grindžia bendromis valstybėms narėms konstitucinėmis tradicijomis ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 ir 13 straipsniais (1986m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Johnston*, 222/84, Rink. p. 1651, 18 punktas ir 2006 m. vasario 9 d. Sprendimo *Sfakianakis*, C-23/04–C-25/04, Rink. p. I-1265, 28 punktas; 46 punkte minėto Sprendimo *Philip Morris International prieš Komisiją* 121 punktas). Galiausiai kiekvienam asmeniui, kurio pagal Bendrijos teisę garantuojamos teisės laisvės pažeistos, teisė į veiksmingą teisinę gynybą įtvirtinta ir Chartijos 47 straipsnyje.

119 Maža to, vykstant viešojo pirkimo procedūroms dalyviai turi būti apsaugoti nuo perkančiosios organizacijos savavaliavimo užtikrinant, kad dėl pastarosios priimtų neteisėtų sprendimų galėtų būti veiksmingai pareiškiami ieškiniai, kurie turi būti išnagrinėti per kuo trumpesnį laiką (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2009 m. gruodžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-455/08, 26 punktą).

120 Taigi visapusiška konkurso dalyvių teisinė apsauga nuo perkančiosios organizacijos savivalės reiškia visų pirma pareigą pranešti visiems dalyviams apie sprendimą sudaryti sutartį prieš sutarties sudarymą, kad šie turėtų realią galimybę pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo, jei tenkinami su jo pareiškimu susiję reikalavimai.

121 Ši visapusiška teisinė apsauga taip pat reiškia, jog turi būti numatyta pašalinto dalyvio galimybė per tinkamą laiką išnagrinėti sprendimo sudaryti sutartį galiojimo klausimą, taigi turi būti numatytas protingas terminas nuo to momento, kai apie sprendimą sudaryti sutartį pranešta pašalintiems dalyviams, iki sutarties pasirašymo, jog

šie galėtų, be kita ko, pateikti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagal EB 242 ir 243 straipsnius bei EB 225 straipsnio 1 dalį, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nurodytų sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą, kol bylą iš esmės nagrinėjantis teismas pagrindinėje byloje priims sprendimą dėl ieškinio dėl šio sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2004 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Austriją*, C-212/02, neskelbiamas Rinkinyje, 21 ir 23 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką bei 119 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Airiją* 27 ir 28 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką). Iš tikrųjų teisė į visapusišką ir veiksmingą teisminę gynybą reiškia, kad turi būti galimybė užtikrinti laikiną teisės subjektų apsaugą, jei ji būtina sprendimo, kuris bus priimtas pagrindinėje byloje, visiškam veiksmingumui užtikrinti, kad būtų išvengta kompetentingų teismų užtikrinamos teisinės apsaugos spragos (žr. 1996 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Vokietija prieš Komisiją*, C-399/95 R, Rink. p. I-2441, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2001 m. vasario 23 d. Nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 111 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

122 Galiausiai tam, kad būtų tenkinamas veiksmingos teisminės apsaugos reikalavimas, reikia, jog perkančioji organizacija įvykdytų jai nustatytą pareigą motyvuoti (žr. šio sprendimo 108 punktą) kiekvienam pašalintam konkurso dalyviui, kuris to prašo, pateikdama pakankamus motyvus, kad jis galėtų pasinaudoti šia teise geriausiomis sąlygomis ir žinodamas visas aplinkybes galėtų nuspręsti, ar jam tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą. Iš tikrųjų pareiga motyvuoti yra esminis procedūros reikalavimas, kuriuo, be kita ko, siekiama užtikrinti asmens, kurio nenaudai priimtas aktas, teisę į veiksmingą teisinę gynybą (šiuo klausimu žr. 1975 m. spalio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rutili*, 36/75, Rink. p. 1219, 37–39 punktus ir 1987 m. spalio 15 d. Sprendimo *Heylens ir kt.*, 222/86, Rink. p. 4097, 15 ir 16 punktus).

123 Šiuo atveju viešojo pirkimo procedūra neatitiko šių reikalavimų. Pirma, ieškovei nebuvo pranešta apie ginčijamą sprendimą, apie kurį ji sužinojo iš esmės po to, kai jo pagrindu buvo pasirašyta ir įsigaliojo preliminarioji sutartis. Nors per teismo posėdį EIB teigė, kad ieškovė dar galėjo pateikti prašymą sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą pasirašius preliminariąją sutartį, ji neatsakė į ieškovės argumentus, pateiktus taip

pat per teismo posėdį, kad toks prašymas nebegalėjo duoti jokios praktinės naudos po to, kai buvo pasirašyta ir pradėta vykdyti preliminarioji sutartis. Reikia atsižvelgti ir į tai, kad pats EIB pripažino, jog ginčijamo sprendimo vykdymas, pasireiškęs preliminariosios sutarties pasirašymu ir vėliau vykdymu, buvo kliūtis tam, kad ieškovė pasinaudotų visomis pasekmėmis, kurias sukeltų galimas ginčijamo sprendimo panaikinimas, be kita ko, viešojo pirkimo procedūros atnaujinimas (žr. šio sprendimo 60 punktą). Todėl šiuo atveju būtinai reikėjo, kad ieškovė galėtų pateikti tokį prašymą sustabdyti vykdymą prieš pasirašant preliminariąją sutartį ir prieš jai įsigaliojant, kad jos ieškinys pagrindinėje byloje, kuriuo siekta patikrinti viešojo pirkimo procedūros nešališkumą ir apsaugoti galimybę po šios procedūros sudaryti sutartį su EIB, būtų veiksmingas. Antra, kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 116 punktą), EIB nepateikė pakankamų ginčijamo sprendimo motyvų prieš ieškovei pareiškiant šį ieškinį, kuriuo, be kita ko, prašoma panaikinti šį sprendimą.

124 Vadinasi, šiuo atveju EIB pažeidė ieškovės teisę į veiksmingą teisinę gynybą.

125 Toliau, kiek tai susiję su nurodytais vienodo požiūrio ir skaidrumo principais, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad per viešojo pirkimo procedūras perkančioji organizacija turi laikytis dalyvių vienodo vertinimo principo, kuris tėra konkreti vienodo požiūrio principo išraiška (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Parking Brixen*, C-458/03, Rink. p. I-8585, 46 ir 48 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiekviename viešojo pirkimo procedūros etape perkančioji organizacija privalo laikytis dalyvių vienodo vertinimo principo (89 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta* 108 punktas ir 1998 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Embassy Limousines & Services prieš Parlamentą*, T-203/96, Rink. p. II-4239,

85 punktas) ir dėl šios priežasties užtikrinti visiems dalyviams lygias galimybes (107 punkte minėto 2007 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją* 45 punktas). Remiantis teismų praktika vienodo požiūrio ir nediskriminavimo dėl pilietybės principai visų pirma apima skaidrumo įpareigojimą, pagal kurį kiekvienam galimam dalyviui būtina užtikrinti tinkamą viešumo lygį, leidžiantį konkuruoti dėl viešojo pirkimo bei kontroliuoti viešojo pirkimo procedūros nešališkumą (2000 m. gruodžio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Telaustria ir Telefonadress*, C-324/98, Rink. p. I-10745, 62 punktas ir minėto Sprendimo *Parking Brixen* 49 punktas).

126 Šioje byloje neginčyta, kad EIB nedelsdamas pranešė apie ginčijamą sprendimą kitiems pašalintiems konkurso dalyviams ir tai padarė gerokai prieš preliminariosios sutarties pasirašymą, taip suteikdamas jiems galimybę, kuri buvo neteisėtai atimta iš ieškovės (žr. šio sprendimo 123 punktą), laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui pateikti prašymą sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą iki preliminariosios sutarties pasirašymo, kad taip būtų apsaugotas pagrindinėje byloje pareikšto ieškinio, kuriuo siekiama patikrinti viešojo pirkimo procedūros nešališkumą, veiksmingumas.

127 Iš to matyti, kad šiuo atveju EIB pažeidė vienodo požiūrio ir skaidrumo principus, nes atėmė iš ieškovės teisę į veiksmingą teisinę gynybą dėl ginčijamo sprendimo, o kiti pašalinti konkurso dalyviai šią teisę turėjo.

128 Galiausiai dėl nurodyto gero administravimo principo pažeidimo reikia pažymėti, jog iš teismų praktikos matyti, kad šis principas gali būti teisės nuostata, kuria siekiama privatiems asmenims suteikti teisių, kai jis yra konkrečių teisių išraiška (2008 m. lapkričio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPM prieš Tarybą ir Komisiją*, T-128/05, neskelbiamas Rinkinyje, 127 punktas).

129 Kadangi iš pateiktų argumentų matyti, kad EIB pažeidė ieškovės saugomas teises, nes jai kuo greičiau nepranešė apie ginčijamą sprendimą ir per penkiolika dienų nuo jos prašymo gavimo bei, prieš jai pareiškiant ieškinį, nepranešė to sprendimo pakankamų motyvų, EIB pažeidė ir gero administravimo principą bei atėmė iš ieškovės teisę į veiksmingą teisinę gynybą dėl ginčijamo sprendimo.

130 Pagal Teisingumo Teismo praktiką esminiais procedūriniais reikalavimais gali būti laikomi tokie reikalavimai, kurie nustatyti užtikrinti, kad priemonės būtų rengiamos rūpestingai ir atsargiai (1955 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Vyriausiąją Valdybą*, 6/54, Rink. p. 201, 220). Sudarant viešojo pirkimo sutartį pašalinto dalyvio teisė į veiksmingą teisinę gynybą dėl sprendimo sudaryti sutartį su kitu dalyviu, kaip ir su tuo susijusi perkančiosios organizacijos pareiga jo prašymu pranešti sprendimo motyvus, turi būti laikoma esminiu procedūriniu reikalavimu, kaip jis suprantamas pagal minėtą teismų praktiką, nes jis taikomas priimant sprendimą, kuriuo suteikiamos garantijos, leidžiančios veiksmingai kontroliuoti viešojo pirkimo procedūros, per kurią priimtas šis sprendimas, nešališkumą.

131 Remiantis teismų praktika, susijusia su esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu, reikia konstatuoti, jog dėl to, kad priimdamas ginčijamą sprendimą EIB nesilaikė esminių procedūrinių reikalavimų, šis sprendimas turi būti panaikintas (šiuo klausimu žr. 1995 m. kovo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-65/93, Rink. p. I-643, 21 punktą).

132 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti pagrįstais prašymo panaikinti pirmąjį ir antrąjį pagrindus.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo pagrindų

— Šalių argumentai

133 Pateikdama trečiąjį prašymo panaikinti pagrindą ieškovė teigia, kad naudodamas sutarties sudarymo kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ EIB pažeidė proporcingumo principą ir pareigą pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus, leidžiančius atlikti objektyvų pasiūlymų lyginamąjį vertinimą. Šis sutarties sudarymo kriterijus konkurso dalyviams neleido pasinaudoti jų teise naudotis subrangovų paslaugomis. Be to, šis kriterijus buvo suformuluotas pernelyg netiksliai, kad konkurso dalyviai galėtų žinoti, kokius optimalius pajėgumus turėtų pasiūlyti, idant gautų maksimalų balą. Sąraše „Klausimai ir atsakymai“ klausimas dėl „gebėjimo aprūpinti darbuotojų grupe“ maksimalaus dydžio ir EIB atsakymas į šį klausimą, t. y., kad jis „nenustatė optimalaus skaičiaus“, įrodo, jog konkurso dalyviai negalėjo žinoti ir nežinojo, ką jie turėjo ar galėjo padaryti, kad pateiktų geriausią pasiūlymą atsižvelgiant į šį kriterijų, ir jog šį „optimalų skaičių“ nustatė vertinimo komitetas pasiūlymo lyginamojo vertinimo etape. Dėl tokio metodo iškraipyta konkurencija tarp konkurso dalyvių atrinktojo konkurso dalyvio naudai, t. y. esamo kontrahento, kuris turi EIB naudojamas specifines informacines priemones, arba konkurso dalyvių, kurie turėjo pakankamus pajėgumus, kad nereikėtų kreiptis į išorės ekspertus, jei būtų sudaryta sutartis. Priešingai nei teigia EIB, atrinkto konkurso dalyvio turimos specifinės informacinių technologijų priemonės nėra labai paplitusios, nes jos užima tik 3 % rinkos dalį ir yra veikiau nykstančios. Be to, ieškovė tvirtina, kad ji turėjo daug ekspertų, atitinkančių EIB poreikius, kaip pats bankas tai pripažino ir kaip tai patvirtina dublike pateikta lentelė. Taip pat ieškovė EIB prašo atskleisti atrinkto konkurso dalyvio

atsiųstus darbuotojų anoniminius gyvenimo aprašymus, kad juose nurodytą kvalifikaciją būtų galima palyginti su jos ekspertų.

134 EIB prašo atmesti trečiąjį prašymo panaikinti pagrindą. Specifikacijų 6.4 ir 6.5 punktuose buvo aiškiai numatyta, kad subranga ir konkurso dalyvių grupės leidžiami ir tai apima galimybę kreiptis į nepriklausomus ekspertus. Tai buvo patvirtinta ir sąraše „Klausimai ir atsakymai“, kuriame patikslinta, kad viešojo pirkimo procedūros tikslams subrangovų ištekliai prilyginami atitinkamo konkurso dalyvio ištekliams. Specifikacijų 1.3 punkte buvo keliama vienintelė sąlyga, kad konkurso dalyviai įrodytų norą įdarbinti tinkamą kompetenciją turinčių darbuotojų grupę. Maža to, atrinktas konkurso dalyvis nebuvo vienintelis, kuris atitiko techninį kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ deleguojant „nuosavus darbuotojus“, nes jis turėjo ne visas informacinių technologijų priemones, kurios naudojamos dirbant su aptariama kompiuterine programa. Šios sistemos programavimo kalba, t. y. „Java“ kalba, bei atrinkto konkurso dalyvio sukurtos priemonės, tarp jų – programinė įranga „Sybase server suite“ ir duomenų valdymo sistema rinkoje buvo žinomos ir šiuo atžvilgiu buvo daug kompetentingų asmenų. Tai įrodo ieškovės pateikti gyvenimo aprašymai ir, be kita ko, vienas jų, kuriame nurodyta patirtis, susijusi su visa „Sybase server suite“ programine įranga bei geras „Java“ kalbos žinojimas. Be to, ieškovė pati sau prieštaravo pateikdama argumentus ar dokumentus.

135 Pateikdama ketvirtąjį prašymo panaikinti pagrindą ieškovė mano, kad naudodamas sutarties sudarymo kriterijų „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ EIB pažeidė vienodo požiūrio principą ir neįvykdė pareigos sutarties sudarymo etape atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą naudoti tik kriterijus, kurie nesusiję su konkurso dalyvių atrankos etapu. Minėtu kriterijumi, kaip tai pripažino EIB atsiliepimo į ieškinį 89 punkte, siekta tik patikrinti „konkurso dalyvių išteklių pajėgumus“ išnagrinėjant gyvenimo aprašymus, kurie jau buvo pagrįstai panaudoti konkurso

dalyvių atrankos etape. Todėl šis kriterijus nebegalėjo būti naudojamas pasiūlymų lyginamojo vertinimo ir sprendimo sudaryti sutartį priėmimo etape remiantis taisykle, pagal kurią konkurso dalyvių atrankos ir sprendimo sudaryti sutartį priėmimo procedūros turi būti aiškiai atskirtos. Be to, EIB pažeidė vienodo požiūrio principą, nes šį kriterijų pritaikęs du kartus jis palankiau įvertino atrinktą konkurso dalyvį, kuris galėjo geriau „aprūpinti darbuotojais“, nes buvo ir esamas kontrahentas, turintis specifines EIB naudojamas informacinių technologijų priemones, ir turėjo potencialiai daugiau ekspertų.

136 EIB prašo atmesti ketvirtąjį prašymo panaikinti pagrindą. Jis primena didelę diskreciją, kurią turi sutarties sudarymo kriterijų parinkimo etape. Konkurso dalyvių atrankos kriterijai, pagal kuriuos konkurso dalyviai turi turėti bent penkiolika darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis jų informatikos departamente ne mažiau kaip dvejus metus, ir tris pavyzdžius, kuriuos galima patikrinti, negali būti supainioti su sutarties sudarymo kriterijumi „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“, nes šie kriterijai priskiriami skirtingiems specifikacijų punktams. Specifikacijų 6.2.2 punkte nurodytas kriterijus pagal Vadovo 2.5.1.1 punktą, kaip konkurso dalyvių atrankos kriterijus, skirtas patikrinti, ar konkurso dalyviai atitinka darbuotojams ir informatikos skyriaus pajėgumui keliamus minimalius reikalavimus, o specifikacijų 7.1.1 punkte nurodytas kriterijus pagal Vadovo 2.5.1.2 punktą, kaip sutarties sudarymo kriterijus, skirtas įvertinti konkurso dalyvių siūlomų darbuotojų atitinkamą kompetenciją ir patirtį atsižvelgiant į jų gyvenimo aprašymus ir pateiktas kompetencijos lenteles bei konkurso dalyvių pajėgumą patenkinti specialius viešojo pirkimo poreikius. Taip pat EIB teigia, jog ieškovė neteisingai tvirtina, kad EIB pripažino, jog jo aktai prieštaravo viešojo pirkimo procedūroms taikomiems teisės aktams.

— Bendrojo Teismo vertinimas

137 Kaip EIB turi didelę diskreciją nustatyti informaciją, į kurią reikia atsižvelgti priimant sprendimą sudaryti viešojo pirkimo sutartį paskelbiant konkursą, taip jis turi didelę diskreciją ir nustatyti taisyklių, taikomų jo sąskaita konkurso tvarka sudaromoms sutartims, turinį ir įgyvendinimą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2006 m. vasario 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TEA-CEGOS ir kt. prieš Komisiją*, T-376/05 ir T-383/05, Rink. p. II-205, 50 ir 51 punktus). EIB palikta galimybė laisvai pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus, kuriais remdamasis jis ketina savo sąskaita sudaryti viešojo pirkimo sutartis, jam leidžia atsižvelgti į kiekvienos sutarties pobūdį, objektą ir ypatybes.

138 Vis dėlto svarbu atsižvelgti į Vadovo nuostatas. Vadovo 2.5 punkte įtvirtintos taisyklės, taikomos „procedūros eigai“. Būtent 2.5.1 punkte kalbama apie „dalyvių gebėjimų patikrinimą ir pasirinkimą“ bei „sutarčių sudarymą“. Visų pirma iš šio punkto matyti, kad „EIB sutartys sudaromos remiantis atrankos ir sutarties sudarymo kriterijais, nurodytais skelbime apie pirkimą arba specifikacijose, po to, kai patikrinamas ūkio subjektų tinkamumas dalyvauti procedūroje“.

139 Pagal 2.5.1.1 punktą, susijusį su „atrankos kriterijais“, „šiais kriterijais siekiama nustatyti, ar ūkio subjektas yra tinkamos ekonominės ir finansinės padėties ir turi sutarties vykdymui reikalingus techninius bei profesinius pajėgumus“. Be to, numatyta, kad „EIB šiuos kriterijus nustato remdamasis Direktyvos [2004/18] 47 ir 48 straipsniais, prireikus atsižvelgdamas į 49 ir 50 straipsnius“. Dar patikslinama, kad „EIB gali nustatyti minimalius pajėgumo lygius, kurių nesiekiantys konkurso dalyviai ar pretendentai pašalinami iš procedūros“ ir kad „šios ribos nurodomos skelbime apie pirkimą“.

140 Vadovo 2.5.1.2 punkte „Sutarties sudarymo kriterijai“, be kita ko, nustatyta taip:

„[Sutarties sudarymo] kriterijų tikslas – pasirinkti iš konkurso dalyvių, kurie nepašalinti [po atrankos procedūros] ir kurie, be to, atitinka skelbime apie pirkimą ar specifikacijose nurodytus kriterijus.

[EIB] sudaro sutartis remdamasis šiais kriterijais:

a) <...> kai [EIB] sudaro sutartį su ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą (geriausias kokybės ir kainos santykis) pateikusiu konkurso dalyviu, atsižvelgiama į kriterijus, susijusius su sutarties objektu, pavyzdžiui, pasiūlyta kokybė, kaina, techninė vertė, estetinės ir funkcinės ypatybės, aplinkosauginiai privalumai, veiklos sąnaudos, pelningumas, tolesnis aptarnavimas ir techninė pagalba, pristatymo ar įvykdymo data ar laikas;

<...>

a punkte numatytu atveju [EIB] skelbime apie pirkimą arba specifikacijose, ar prireikus konkurencinio dialogo atveju, aprašomajame dokumente nustato santykinius svorius, kuriuos skiria kiekvienam iš pasirinktų kriterijų ekonomiškai naudingiausiam pasiūlymui nustatyti <...>.“

141 Šio sprendimo 140 punkte minėtomis Vadovo nuostatomis siekiama užtikrinti, kad EIB suteikta teisė pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus būtų įgyvendinama laikantis vienodo požiūrio ir skaidrumo principų pasiūlymų vertinimo etape, siekiant sudaryti sutartį (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1988 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Beentjes*, 31/87, Rink. p. 4635, 21 ir 22 punktus bei 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Universale-Bau ir kt.*, C-470/99, Rink. p. I-11617, 90–92 punktus). Iš tikrųjų šiomis nuostatomis siekiama, kad visi pakankamai informuoti ir įprastai rūpestingi konkurso dalyviai vienodai suprastų sutarties sudarymo kriterijus ir todėl turėtų vienodas galimybes rengdami savo pasiūlymų sąlygas (pagal analogiją žr. 2001 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SIAC Construction*, C-19/00, Rink. p. I-7725, 42 punktą).

142 Be to, šiomis nuostatomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingumo principo, pagal kurį reikalaujama, jog institucijų priimti aktai neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiamiems tikslams įgyvendinti, ir kai galima rinktis tarp kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (62 punkte minėto Sprendimo *Antwerpse Bouwwerken prieš Komisiją* 57 punktas). Nors Vadovo 2.5.1.2 punkte išvardytų kriterijų, kuriuos perkančioji organizacija gali nustatyti sudarydama sutartį su ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusiu konkurso dalyviu, sąrašas nėra baigtinis ir perkančioji organizacija gali pasirinkti viešojo pirkimo sutarties sudarymo kriterijus, kurie jai atrodo tinkamiausi, šis pasirinkimas gali būti susijęs tik su kriterijais, kuriais siekiama nustatyti ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2008 m. sausio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lianakis ir kt.*, C-532/06, Rink. p. I-251, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 109 punkte minėtų sprendimų *Renco prieš Tarybą* 66 punktą ir *Strabag Benelux prieš Tarybą* 73 ir 74 punktus). Todėl sutarties sudarymo kriterijais negali būti kriterijai, kuriais siekiama ne nustatyti ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, o kurie iš esmės susiję su konkurso dalyvių gebėjimo vykdyti nagrinėjamą sutartį vertinimu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 141 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Beentjes* 15–19 punktus; 2003 m. birželio 19 d. Sprendimo *GAT*, C-315/01, Rink. p. I-6379, 59–67 punktus ir minėto Sprendimo *Lianakis ir kt.* 30–32 punktus). Pasiūlymų kokybė vertinama remiantis pačiais pasiūlymais, o ne pagal konkurso dalyvių patirtį, įgytą su perkančiąja organizacija vykdant ankstesnes sutartis, arba pagal kriterijus,

pavyzdžiui, technines kandidatų galimybes, kurie jau buvo tikrinami atrenkant kandidatus ir į kuriuos negali būti atsižvelgiama atliekant lyginamąjį pasiūlymų vertinimą (141 punkte minėto Sprendimo *Beentjes* 15 punktas ir 100 punkte minėto Sprendimo *TQ3 Travel Solutions Belgium prieš Komisiją* 86 punktas).

143 Pateikdama trečiąjį ir ketvirtąjį prašymo panaikinti pagrindus ieškovė iš esmės tvirtina, kad kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ buvo netikslus, diskriminuojantis ir neproporcingas, palyginti su siekiamu tikslu, t. y. nustatyti ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, todėl toks sutarties sudarymo kriterijaus pasirinkimas neatitinka pareigų, kurios EIB kyla iš viešojo pirkimo procedūroms taikomų bendrųjų teisės principų, kurie nustatyti Vadovo 2.5.1.2 punkte.

144 Šiuo klausimu pažymėtina, kad sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ nustatytas specifikacijų 7.1.1 punkte „Techniniai kriterijai“, kuriame, be kita ko, nustatyta, kad „konkurso dalyvio gebėjimas aprūpinti reikiamos kompetencijos darbuotojų grupe vertinamas remiantis darbuotojų profilių lentelėje ir gyvenimo aprašymuose pateikta informacija“. Iš sąrašo „Klausimai ir atsakymai“ matyti, kad nustatydamas šį techninį kriterijų „[EIB] norėjo užsitikrinti, kad [konkurso laimėtojas] turėtų ne tik pakankamai kompetentingų ir patyrusių darbuotojų pagrindinei darbuotojų grupei sudaryti, bet ir kompetencijos bei patirties atžvilgiu tinkamų išteklių atsargų, kad galėtų patenkinti papildomus poreikius“. Šiuo klausimu EIB nurodė, kad „iš darbuotojų pareigybių lentelės bus matyti konkurso dalyvio, kurį paslaugoms [EIB] gali pasirinkti, turimos kompetencijos ir patirties gilumas bei apimtis“. Tai atitinka specifikacijų 4.2 punktą, pagal kurį konkurso dalyviai turi aprašyti siūlomus darbuotojus specifikacijų priede pateiktoje darbuotojų pareigybių lentelėje, kuria remiantis šiuo atžvilgiu bus vertinamas jų pasiūlymas atsižvelgiant į atitinkamą kompetenciją turinčių asmenų patirtį ir skaičių. Maža to, EIB nurodė, kad jis „nagrinės darbuotojų pareigybių lentelę <...>, kad įvertintų, ar atrodo, kad

konkurso dalyvis turi pakankamą skaičių atitinkamą kompetenciją ir tinkamą patirtį turinčių darbuotojų [jo] poreikiams patenkinti“ ir kad šis vertinimas bus taikomas abiem techniniams kriterijams <...>: „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygiui ir gebėjimui aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“. Beje, EIB taip pat pažymėjo, kad jis nenustatė „optimalaus skaičiaus“, kiek tai susiję su darbuotojų grupėmis, o būtent darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių, kuria reikia aprūpinti, kad būtų patenkinti papildomi perkančiosios organizacijos poreikiai. Galiausiai EIB patikslino, kad „žodžiai „nuosavi ištekliai“ reiškia konkurso dalyvio šiuo metu įdarbintus darbuotojus <...> arba jo deklaruotus subrangovus“.

145 Visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškovė nepagrįstai teigia, jog sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ yra diskriminuojantis, nes jis neleidžia naudotis subrangovų paslaugomis, kad būtų patenkinti visi EIB nurodyti poreikiai. Iš specifikacijų ir sąrašo „Klausimai ir atsakymai“ matyti, kad galima naudotis subrangovų paslaugomis, jei jie aiškiai nurodyti pasiūlymuose ir konkurso dalyviai buvo tinkamai informuoti, jog į aiškiai nurodytus subrangovus bus atsižvelgiama taikant minėtą sutarties sudarymo kriterijų.

146 Ieškovė taip pat nepagrįstai teigia, kad sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ buvo naudojamas konkurso dalyvių atrankos etape. Iš specifikacijų matyti, kad pagal specifikacijų 6.2.2 punkte nurodytus atrankos kriterijus konkurso dalyviai turėjo pateikti tik „tris tinkamus ir patikrinamus įrodymus apie projektus su šiuo viešuoju pirkimu susijusioje srityje, įvykdytus per pastaruosius dvejus metus“ bei pasirašytą pažymą, [patvirtinančią], kad [konkurso dalyviai] turi mažiausiai 15 darbuotojų, [dirbančių informatikos srityje] (t. y. ne administracinį darbą), kurie jiems dirba mažiausiai dvejus metus. Pastarasis atrankos

kriterijus, susijęs su minimaliu skaičiumi darbuotojų, *a priori* turinčių patirtį ir kompetenciją su sutartimi susijusioje srityje, skyrėsi nuo nagrinėjamo sutarties sudarymo kriterijaus, susijusio su konkurso dalyvio gebėjimu aprūpinti pakankamu skaičiumi patyrusių ir kompetentingų darbuotojų perkančiosios organizacijos papildomiems poreikiams patenkinti.

147 Galiausiai dėl paties sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ pasirinkimo pažymėtina, kad nei Vadovo 2.5.1.2 punktas, nei bendrieji teisės principai negali būti aiškinami taip, kad kiekvienas iš EIB nustatytų sutarties sudarymo kriterijų ekonomiškai naudingiausiam pasiūlymui nustatyti būtinai turėjo būti kiekybinis ar orientuojamas išimtinai į kainą (pagal analogiją žr. 109 punkte minėto Sprendimo *Renco prieš Tarybą* 67 ir 68 punktus). Iš tikrųjų daug veiksnių, kurie nėra vien kiekybiniai, kaip antai įdarbintų darbuotojų kokybė arba, apskritai, pasiūlymo techninė vertė, gali daryti įtaką paslaugų teikimo sutarties vykdymui ir todėl konkurso dalyvio pasiūlymo, susijusio su tokia sutartimi, ekonominei vertei (šiuo klausimu žr. 141 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Beentjes* 18 punktą ir 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Fracasso ir Leitschutz*, C-27/98, Rink. p. I-5697, 30 punktą).

148 Vis dėlto iš šio sprendimo 144 punkte minėtų viešojo pirkimo dokumentų matyti, kad sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ yra susijęs būtent su konkurso dalyvio darbuotojų ir jo nurodytų subrangovų gebėjimu, kaip aprašyta darbuotojų pareigybių lentelėje, patenkinti, atsižvelgiant į patirtį, kvalifikaciją ir skaičių, perkančiosios organizacijos nurodytus papildomus poreikius. Todėl kalbama apie kriterijų, kuris bent jau iš dalies susijęs su konkurso dalyvių pajėgumu vykdyti visą sutartį, t. y. įskaitant ir papildomas paslaugas. Šia apimtimi toks kriterijus nėra „sutarties sudarymo kriterijus“, kaip jis suprantamas pagal Vadovo 2.5.1.2 punktą, kuris susijęs tik su papildomų paslaugų, kurias gali teikti kiekvienas konkurso dalyvis iš nuosavų išteklių, kokybe ir todėl su kiekvieno pasiūlymo dėl tokių paslaugų santykiniu ekonominiu pranašumu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr.

142 punkte minėto Sprendimo *Lianakis ir kt* 31 punktą; 2008 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AWWW/FEACVT*, T-211/07, neskelbiamas Rinkinyje, 60 punktą ir 2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, T-465/04, neskelbiamas Rinkinyje, 65 punktą).

149 Be to, nors sutarties sudarymo kriterijus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ visų pirma turi leisti įvertinti, ar konkurso dalyvis turi „pakankamai“ reikalingos kompetencijos ir patirties turinčių darbuotojų, kad galėtų patenkinti EIB papildomus paslaugų poreikius, suformuluotas neaiškiai ir netiksliai, nes, kaip matyti iš specifikacijų 4.2 punkto, iš anksto nebuvo nustatytas minėtų darbuotojų „optimalus skaičius“, o EIB konkurso dalyviams šiuo klausimu nepateikė jokių tikslių kiekybinių nurodymų. Tiesa, specifikacijų 1.2 punkte sutarties „Srities aprašymas“ nurodyta, kad dešimt darbuotojų, kurie nėra EIB darbuotojai, buvo paskirti dirbti su nagrinėjama informacine programa susijusiuose projektuose ir kad tuo metu buvo vykdoma 10 projektų. Taip pat buvo pažymėta, kad ateityje būtent su projektais susijusios veiklos turėtų mažėti, todėl specifikacijose nurodytus skaičius potencialūs konkurso dalyviai turi vertinti kaip maksimumą. Vis dėlto buvo nedelsiant patikslinta, kad neatmetama galimybė, jog EIB patvirtinti paskolų pavedimai ar naujos specifinės operacijos gali lemti naują veiklos padidėjimą projektų srityje.

150 Tačiau, kadangi atrinktas konkurso dalyvis buvo ir dabartinis paslaugų teikėjas, atsakingas už projektų, susijusių su nagrinėjamomis informacinėmis programomis, tobulinimą, priežiūrą, aptarnavimą ir veiklą, jis dėl savo patirties galėjo geriausiai įvertinti realius EIB poreikius, t. y. kokie reikalingi gebėjimai aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių, kad būtų patenkinti papildomų paslaugų prašymai, kuriuos vykdant

sutartį gali pateikti EIB. Matyti, kad sutarties sudarymo kriterijaus „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ netikslumas praktiškai galėjo būti palankus vietoje esančiam konkurso dalyviui kitų konkurso dalyvių, be kita ko, ir ieškovės nenaudai, taip pažeidžiant vienodo požiūrio principą, pagal kurį visi konkurso dalyviai turi turėti vienodas galimybes rengiant savo pasiūlymą.

151 Todėl reikia konstatuoti, kad pagal proporcingumo ir vienodo požiūrio principus bei Vadovo 2.5.1.2 punktą, kuriuo šie principai įgyvendinami, šioje viešojo pirkimo procedūroje buvo draudžiama, kad EIB atsižvelgtų į konkurso dalyvių gebėjimą teikti visas pagal šią sutartį prašomas paslaugas, remiantis ne konkurso dalyvių „atrankos kriterijumi“, o sutarties „sudarymo kriterijumi“, ir šiuo klausimu remtųsi netiksliu kriterijumi, kuris realiai gali būti palankesnis atrinktam konkurso dalyviui, kuris tuo pačiu buvo ir aptariamas paslaugas anksčiau teikęs esamas kontrahentas.

152 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia priimti trečiąjį ir ketvirtąjį prašymo panaikinti pagrindus.

Dėl šeštojo prašymo panaikinti pagrindo

— Šalių argumentai

153 Ieškovė teigia, kad EIB pažeidė Finansinio reglamento 99 straipsnį, Įgyvendinimo taisyklių 148 straipsnio 1 ir 2 dalis bei vienodo požiūrio, skaidrumo ir nediskriminavimo principus, įtvirtintus Finansinio reglamento 89 straipsnyje, skaitomame kartu su šio reglamento 18 konstatuojamąja dalimi, taip pat teismų praktikoje, Komisijos praktikoje ir doktrinoje, nes sudarė sutartį su atrinktu konkurso dalyviu po to, kai šis slaptai

bendravęs su EIB iš esmės pakeitė savo pasiūlymo sąlygas ir dėl kainos, ir dėl kokybės. Iš 2008 m. sausio 31 d. pažymos matyti, kad atplėšęs vokus ir įvertinęs pasiūlymus vertinimo komitetas rekomendavo atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymą. Vis dėlto konstatavęs, kad šis pasiūlymas buvo iš visų brangiausias, vertinimo komitetas nusprendė surengti susitikimą su atrinktu konkurso dalyviu, kad gautų paaiškinimų dėl kai kurių likusių neaiškių klausimų, be kita ko, pasiūlymo finansinių aspektų, ir toliau tęsė viešojo pirkimo procedūrą. Per šį susitikimą atrinktas konkurso dalyvis iš esmės pakeitė savo pasiūlymo sąlygas, kad sumažintų už paslaugą numatytą kainą, atitinkamai sumažindamas ir jo kokybę. Visų pirma atrinktas konkurso dalyvis pažadėjo sumažinti jo pasiūlyme numatytą kainą būtent pakeisdamas už sutarties vykdymą atsakingų darbuotojų skaičių, kad būtų proporcingesnė sudėtis, taigi sumažindamas patyrusių konsultantų skaičių. Būtent po šių neteisėtų derybų EIB nusprendė sudaryti sutartį su atrinktu konkurso dalyviu. Iš to matyti, kad EIB galiausiai pasirinktas pasiūlymas buvo iš esmės kitoks ir prastesnės kokybės – tai svarbiausia atsižvelgiant į specifikacijose nurodytų sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius – nei tas, kurį vertino vertinimo komitetas. Taigi į šią „galutinio pasiūlymo“ prastesnę kokybę, palyginti su atrinkto konkurso dalyvio „pradinio pasiūlymo“ kokybe, nebuvo atsižvelgta vertinimo komitetui atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą.

154 Šiuo klausimu ieškovė Bendrojo Teismo prašo palyginti atrinkto konkurso dalyvio pasiūlyme nurodytų darbuotojų patirtį su galiausiai jo siūlytų darbuotojų patirtimi ir konstatuoti, kad, jei nebūtų buvę neteisėtų derybų su EIB ir akivaizdžių vertinimo klaidų, padarytų ginčijame sprendime, sutartis būtų sudaryta su ja. Bet kuriuo atveju ieškovė teigia, kad jei vykstant viešojo pirkimo procedūrai būtų laikytasi vienodo požiūrio principo ir jei ji būtų skaidri, tai ji taip pat būtų galėjusi labai pagerinti savo

„pradinį pasiūlymą“, atsižvelgdama į nustatytus sutarties sudarymo kriterijus, o tai jai taip pat būtų padėję laimėti konkursą.

155 EIB neigia ieškovės argumentus ir šeštąjį prašymo panaikinti pagrindą prašo atmesti. Jis pažymi, kad nei Finansinio reglamento, nei Įgyvendinimo taisyklių paskirtis nėra reglamentuoti viešojo pirkimo procedūrą. Be to, ieškovė neturi suinteresuotumo pateikti šį prašymo panaikinti pagrindą. EIB nuomone, su atrinktu konkurso dalyviu diskusija įvyko tik užbaigus pasiūlymų lyginamojo vertinimo etapą, po kurio atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas buvo pirmoje vietoje, o ieškovės pasiūlymas užėmė tik antrąją, taigi tuo metu, kai atrinktas konkurso dalyvis jau buvo laimėjęs konkursą. Todėl šis bendravimas nevyko per sutarties sudarymo procedūrą, kaip tai suprantama pagal Vadovo 2.5.2 punktą ar netgi pagal Finansinio reglamento 99 straipsnį, kuriuo ieškovė rėmėsi. Bet kuriuo atveju šis bendravimas nebuvo susijęs su atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo, kuris po pasiūlymų lyginamojo vertinimo procedūros atsidūrė pirmoje vietoje, pakeitimu ir nebuvo pasiektas toks rezultatas. Jie buvo susiję tik su konkurso dalyvio, atrinkto remiantis jo pasiūlymo sąlygomis, sutarties vykdymo tvarka ir, bet kuriuo atveju, nepakeitė eilės tvarkos, nustatytos atlikus pasiūlymų lyginamąjį vertinimą. Finansiniu atžvilgiu tai, kad buvo sumažintas dienos tarifas „vyriausiems programinės įrangos tobulinimo specialistams“ ir „vyresniesiems programinės įrangos tobulinimo specialistams“, taip pat numatyta pasiūlytos pagrindinės grupės tam tikrus „vyriausiuosius programinės įrangos tobulinimo specialistus“ pakeisti „žemesnio rango“ darbuotojais, negalėjo pakeisti atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo užimamos vietos, palyginti su kitų konkurso dalyvių pasiūlymais, tarp jų ir ieškovės, todėl pastariesiems jis nepakenkė. Techniniu atžvilgiu atrinkto konkurso dalyvio pasiūlytos pagrindinės grupės tam tikrų „vyriausiųjų programinės įrangos tobulinimo specialistų“ pakeitimas „žemesnio rango“ darbuotojais nelėmė šio pasiūlymo techninės vertės santykinio sumažėjimo, nes pakeičiami darbuotojai buvo nurodyti to pasiūlymo priede pateiktoje darbuotojų pareigybių lentelėje, o šio pasiūlymo techninė vertė buvo nustatoma atsižvelgiant ne tik į pagrindinės siūlomos darbuotojų grupės narių gyvenimo aprašymuose nurodytą kvalifikaciją, bet ir į nagrinėjamą darbuotojų

pareigybių lentelę įtrauktų asmenų kvalifikaciją. Nuoroda į „proporcingesnę darbuotojų grupės sudėtį“ nereiškia, kad atrinkto konkurso dalyvio pasiūlyme siūlyti už sutarties vykdymą atsakingą grupę sudarantys pagrindiniai darbuotojai bus keičiami, o tik kad šie darbuotojai leis sudaryti „proporcingesnę“ darbuotojų grupę nei ta, kurią tas konkurso dalyvis buvo suformavęs ankstesnės sutarties, susijusios su aptariama informacine programa, vykdymui. Tačiau pagal šioje srityje taikomą teismų praktiką nebuvo galima daryti išvados, kad EIB ir konkurso dalyvio bendravimas pasibaigus pasiūlymų lyginamojo vertinimo etapui padarė poveikį ginčijamo sprendimo teisėtumui, ir šiuo atveju ieškovė nepagrįstai nurodo vienodo požiūrio ar skaidrumo principų pažeidimą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

156 Ieškovė nepagrįstai nurodo Finansinio reglamento 89 ir 99 straipsnių ir Įgyvendinimo taisyklių 148 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimą, nes nei viešojo pirkimo procedūra, nei ginčijamas sprendimas Finansiniu reglamentu ar juo labiau jo Įgyvendinimo taisyklėmis nereglamentuojami (žr. šio sprendimo 87 punktą). Todėl šeštąjį prašymo panaikinti pagrindą, kiek jis grindžiamas tokiu pažeidimu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

157 Tačiau šis šeštasis prašymo panaikinti pagrindas turi būti nagrinėjamas tiek, kiek jame nurodomas kaltinimas, susijęs su vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir skaidrumo principų, dėl šio sprendimo 88 punkte nurodytų priežasčių taikomų viešojo pirkimo procedūrai ir ginčijamam sprendimui, pažeidimu. Atsižvelgiant tiek į šių principų svarbą, tiek į jų tikslą ir veiksmingumą, jų laikymasis turi būti užtikrintas kalbant ir apie konkretų sutarties sudarymą, kaip šioje byloje, prireikus atsižvelgiant į šiai procedūrai būdingus ypatumus.

158 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad atsižvelgiant į tai, jog šiuo atveju savo sąskaita sudaroma paslaugų sutartis, kurios visa vertė, neįskaitant pridėtinės vertės mokesčio (PVM), sudaro nuo 3 500 000 EUR iki 7 000 000 EUR, remdamasis Vadovo nuostatomis EIB nusprendė, kad sutarties sudarymui reikia rengti atviro konkurso procedūrą, paskelbti skelbimą apie pirkimą Oficialiajame leidinyje, parengti specifikacijas, kuriose apibrėžta pirkimo tvarka ir sąlygos, įskaitant sutarties sudarymo kriterijus, ir pakviesti visus dalyvius, pateikusius prašymus dalyvauti remiantis šiuo pagrindu.

159 Tokiomis aplinkybėmis Vadovo nuostatos, o prireikus ir Direktyvos 2004/18 nuostatos, į kurias daroma nuoroda pirmosiose, turi būti laikomos teisiniu pagrindu, kuriuo remiantis turėjo vykti viešojo pirkimo procedūra ir EIB, kaip perkančioji organizacija, turėjo griežtai laikytis savo nustatytų kriterijų ne tik per pačią viešojo pirkimo procedūrą, kuria siekiama atlikti pasiūlymų lyginamąjį vertinimą ir išrinkti laimėtoją, bet ir apskritai iki nagrinėjamos sutarties vykdymo etapo pabaigos (šiuo klausimu žr. 89 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta* 115 punktą).

160 Jei konkurso dalyvio pateiktas pasiūlymas, kuris nebuvo atmestas per viešojo pirkimo procedūrą ir atitinka visus skelbime apie pirkimą ar specifikacijose nurodytus atrankos kriterijus, perkančiajai organizacijai nepasirodo esąs ekonomiškai naudingiausias, atsižvelgdama į skelbime apie pirkimą ar specifikacijose nurodytus sutarties sudarymo kriterijus, ji turi jį atmesti, tačiau ji neturi teisės pakeisti bendros sutarties struktūros pakeisdama vieną iš esminių jos sudarymo sąlygų. Jei per viešojo pirkimo procedūrą perkančioji organizacija savo valia galėtų pakeisti pačias sutarties sudarymo sąlygas, kai atitinkamose galiojančiose teisės nuostatose nenumatytas konkretus įgaliojimas šiuo klausimu, sutarties sudarymą reglamentuojančios nuostatos, kokios jos buvo nustatytos iš pradžių, būtų iškraipytos (89 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta* 120 punktas). Maža to, dėl tokios praktikos neišvengiamai būtų pažeisti skaidrumo ir konkurso dalyvių vienodo vertinimo principai, nes nebūtų užtikrintas vienodas sutarties sudarymo sąlygų taikymas ir procedūros

objektyvumas (89 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš CAS Succhi di Frutta* 121 punktas).

161 Šie principai atsispindi Vadovo 2.5.2 punkte, kuriame, be kita ko, nustatyta: „per sutarties sudarymo procedūrą EIB su kandidatais ar konkurso dalyviais nesileidžia į jokias diskusijas, galinčias kelti pavojų procedūros objektyvumui arba ūkio subjektų vienodo vertinimo principui“, ir kad „nors EIB gali raštu susisiekti su kandidatais ar konkurso dalyviais, kad gautų paaiškinimų dėl konkrečių jų kandidatūros ar pasiūlymo aspektų“, „vis dėlto dėl tokio bendradarbiavimo negali būti pakeistos prašymo dalyvauti ar pasiūlymo sąlygos“.

162 Šioje byloje specifikacijų 1.2 punkte, susijusiame su sutarties taikymo „srities aprašymu“, buvo nurodyta, kad aptariamą informacinę programą naudojo daugiau kaip 600 žmonių, kad buvo įdarbinta 10 asmenų, kurie nėra EIB darbuotojai, priežiūrai ar aptarnavimui ir projektų veiklai užtikrinti (4 asmenys buvo paskirti priežiūrai ir 6 asmenys – projektams) ir kad tuo metu buvo vykdoma 10 projektų. Be to, patikslinta, kad 4 EIB darbuotojai vykdė projekto kontrolės ar valdymo funkciją, bet vis labiau buvo įtraukiami į techninę veiklą, t. y. diskusijas dėl projektavimo. Artimoje ateityje buvo numatyta sukurti kodo peržiūros procedūras. Galiausiai buvo tikimasi, kad artimiausiais metais su projektais susijusios veiklos sumažės, todėl EIB nurodytus skaičius potencialūs konkurso dalyviai turėjo laikyti maksimaliais, nors ir nebuvo atmestina galimybė, kad EIB patvirtinti nauji paskolų pavedimai ar naujos specifinės operacijos gali lemti naują veiklos projektų srityje padidėjimą.

163 Pagal specifikacijų 6.5 punktą, susijusį su „darbuotojų pareigybėmis“, konkurso dalyvis turėjo pateikti aiškų visų jo turimų darbuotojų kompetencijos profilį, užpildydamas darbuotojų pareigybių lentelę. Šioje lentelėje tas pats darbuotojas negalėjo būti

nurodytas daugiau kaip vienoje pareigybėje. Be to, konkurso dalyviai turėjo pateikti „bendro pagrindinio turimų išteklių fondo“, atitinkančio darbuotojų pareigybių lentelėje nurodytas skirtingas pareigybes (toliau – pagrindinė grupė), anoniminius gyvenimo aprašymus. Kiekviename gyvenimo aprašyme turėjo būti nurodytas kiekvieno pagrindinės grupės nario konkretus darbdavys (atitinkamas narys grupių teikiamų pasiūlymų ar subrangos atveju). Atsižvelgiant į specifikacijų 1.2 punkte nurodytą informaciją, kiekvienai iš penkių pareigybių rūšių, nurodytų darbuotojų pareigybių lentelėje, reikalaujamų gyvenimo aprašymų minimalus skaičius buvo apibrėžtas taip: du „valdymo sistemų analizės specialistų“ gyvenimo aprašymai, du „techninio projektavimo specialistų“ gyvenimo aprašymai, du „programinės įrangos tobulinimo jaunesniųjų specialistų“ gyvenimo aprašymai, šeši „programinės įrangos tobulinimo vyresniųjų specialistų“ gyvenimo aprašymai ir du „programinės įrangos tobulinimo vyriausiųjų specialistų“ gyvenimo aprašymai. Be to, tas pats gyvenimo aprašymas negalėjo būti siūlomas daugiau kaip vienai pareigybei.

164 Specifikacijų 6.8 punkte, susijusiame su „išlaidų profiliais“, be kita ko, buvo pažymėta, kad kainos turi būti nurodomos eurais be PVM. Jos turi apimti visų rūšių išlaidas, kurių EIB atskirai nekompensuos. Konkurso dalyvis turėjo užpildyti specifikacijų priede pateiktą išlaidų profilių lentelę. Išlaidos turėjo būti pateiktos nurodant dienos tarifą už „nuolatines paslaugas“ ir už „pavienes paslaugas“. Jei konkurso dalyvis ar paslaugų teikėjas ketino taikyti skirtingus tarifus už „ne darbo metu“ suteiktas paslaugas, t y. nuo 19 val. iki 8 val. ir už savaitgaliais ar per atostogas suteiktas paslaugas, jie taip pat turėjo būti aiškiai nurodyti lentelėje. Šie tarifai taip pat taikomi už paslaugas, siekiant įveikti galimus naują veiklos projektų srityje padidėjimą (žr. šio sprendimo 162 punktą).

165 Specifikacijų 7.1 punkte, susijusiame su „sutarties sudarymo kriterijais“, buvo nurodyta, kad sutartis bus sudaroma su ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusiu dalyviu, atsižvelgiant į sutarties sudarymo kriterijus ir jų santykinius svorius (žr. šio

sprendimo 3 punktą). Dėl techninių kriterijų specifikacijų 7.1.1 punkte patikslinta, kad „gebėjimas aprūpinti darbuotojų grupe iš nuosavų išteklių“ ir „siūlomų darbuotojų kompetencijos ir kvalifikacijos tinkamumo lygis“, t. y. du kriterijai, kurie kartu sudaro 60 % bendro įvertinimo balų, bus vertinami ir jiems skiriama vieta remiantis konkurso dalyvių pagal specifikacijų 6.5 punktą užpildyta darbuotojų pareigybių lentele ir pagrindine grupe, siūloma pateikiant gyvenimo aprašymus. Tai konkurso dalyviams buvo patvirtinta sąraše „Klausimai ir atsakymai“. Kiek tai susiję su finansiniu kriterijumi, specifikacijų 7.1.2 punkte nurodyta, kad kiekvieno konkurso dalyvio išlaidų profilis bus vertinamas ir jam skiriama vieta remiantis apskaičiuotu kiekvieno konkurso dalyvio vidutiniu dienos tarifu. Santykiniai svoriai atsižvelgiant į asmenų, turinčių didžiausią tikimybę būti pasitelktais sutarties vykdymui, pareigybes buvo nurodyti išlaidų profilių lentelėje. Galiausiai specifikacijų 7.1.1 ir 7.1.2 punktuose nurodyta, kad EIB konkurso dalyvius gali iškviesti pokalbiams, bet pastariesiems neleidžiama keisti savo raštu pateikto pasiūlymo sąlygų po to, kai jis pateiktas.

166 Kalbant apie techninį aspektą, reikia nurodyti, kad darbuotojų pareigybių lentelėje reikėjo prie kiekvienos iš penkių pareigybių patikslinti bendrai ir atskirai su kiekvienos rūšies pareigybe susijusiai kompetencijai turimų darbuotojų skaičių, iš jų išskiriant „darbuotojus, kurių visa patirtis mažiau nei 3 metai“, „darbuotojus, kurių visa patirtis daugiau nei 3 metai,“ ir „darbuotojus, kurių patirtis daugiau nei 2 metai dirbant paslaugų teikėjui“.

167 Dėl finansinio aspekto reikia pažymėti, kad išlaidų profilių lentelėje reikėjo prie kiekvienos profilio rūšies ir kiekvienos paslaugos rūšies nurodyti vidutinį dienos tarifą. Vidutinių dienos tarifų už kiekvieną paslaugos rūšį santykiniai svoriai buvo nustatyti taip: 45 % balų už „nuolatinių paslaugų“ kainą, 45 % balų už „pavienių paslaugų“ kainą, 5 % balų už paslaugų, teikiamų „ne darbo laiku“ kainą ir 5 % balų už paslaugų, teikiamų „poilsio ir (arba) atostogų dienomis“, kainą. Pagal specifikacijų 7.1.2 punktą

ir atsižvelgiant į „pareigybes, kurios turi didžiausią tikimybę, kad bus pasitelktos“, nurodytas specifikacijų 6.5 punkte, kiekvienos pareigybės vidutinių dienos tarifų santykiniai svoriai buvo tokie: 15 % balų – už pareigybę „valdymo sistemų analizės specialistas“, 15 % balų – už pareigybę „techninio projektavimo specialistas“, 40 % balų – už pareigybę „programinės įrangos tobulinimo vyresnysis specialistas“ ir 15 % balų – už pareigybę „programinės įrangos tobulinimo vyriausiasis specialistas“.

168 Šioje byloje iš 2008 m. sausio 31 d. pažymos ir iš 2009 m. gruodžio 15 d. EIB laiške pateiktų paaiškinimų matyti, kad po pasiūlymų lyginamojo vertinimo etapo EIB rūpestį kėlė tai, kad atrinkto konkurso dalyvio pateiktas pasiūlymas, atsidūręs pirmoje vietoje, buvo pats brangiausiasis ir kad todėl jis nusprendė surengti susitikimą su atrinktu konkurso dalyviu, kad išsiaiškintų neaiškius klausimus ir, be kita ko, jo pasiūlymo finansinius apsektus, o tada toliau tęstų viešojo pirkimo procedūrą. Be to, iš 2008 m. sausio 31 d. pažymos matyti, kad šis susitikimas įvyko 2008 m. sausio 29 d. ir kad per jį atrinktas konkurso dalyvis perkančiajai organizacijai pasakė galintis sudaryti „proporcingesnės sudėties grupę, (kurią tuo metu sudarė beveik vien „vyriausieji“ konsultantai)“, ir darbuotojų, kurių pareigybė „programinės įrangos tobulinimo vyriausiasis specialistas“, dienos tarifą sumažinti nuo 750 EUR iki 720 EUR, o darbuotojų, kurių pareigybė „programinės įrangos tobulinimo vyresnysis specialistas“ – nuo 665 EUR iki 650 EUR. Ir tik po šio susitikimo ir atsižvelgiant į taip atrinkto konkurso dalyvio suformuluotus pasiūlymus, t. y. 2008 m. sausio 31 d., EIB Informacinių technologijų departamento direktorius, gavęs palankią vertinimo komiteto išvadą, nusprendė sudaryti sutartį su atrinktu konkurso dalyviu, o po to šį sprendimą patvirtino EIB pirmininkas (žr. šio sprendimo 20 ir 43 punktus). 2008 m. birželio 12 ir 17 d. atitinkamai EIB ir atrinktas konkurso dalyvis pasirašė preliminariąją sutartį (žr. šio sprendimo 8 punktą). Remiantis Vadovo 2.4.1 punkto nuostatomis, susijusiomis su „pranešimų paskelbimu“, pagal kurias procedūros pabaigos data yra sutarties pasirašymo data, viešojo pirkimo procedūra baigta 2008 m. birželio 17 d., t. y. preliminariosios sutarties

pasirašymo dieną. Vadinasi, EIB nepagrįstai teigia, kad 2008 m. sausio 29 d. sutartis jau buvo sudaryta su atrinktu konkurso dalyviu ir kad viešojo pirkimo procedūra jau buvo baigta, kai vyko susitikimas.

169 Be to, iš EIB pateiktų dokumentų matyti, kad atlikus pasiūlymų lyginamąjį vertinimą EIB buvo ne visiškai patenkintas rezultatu, kuris gautas pritaikius sutarties sudarymo kriterijų lyginamuosius svorius, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus ir 25 % balų už finansinį kriterijų, kurie leido nustatyti didelės techninės vertės paslaugos pasiūlymą, bet kurio visa kaina didesnė nei visų kitų pasiūlymų, ir būtent dėl to EIB nusprendė surengti 2008 m. sausio 29 d. susitikimą. Taip pat iš šių dokumentų matyti, kad šis susitikimas atrinktam konkurso dalyviui leido atsižvelgti į perkančiosios organizacijos išreikštą susirūpinimą dėl jo pasiūlyme numatytos visos kainos ir kad ši kaina buvo lemiama sudarant sutartį. Iš tikrųjų susitikime atrinktas konkurso dalyvis sutiko sumažinti pasiūlyme numatytą bendrą kainą sumažindamas dienos tarifą darbuotojams, kurių pareigybės „programinės įrangos tobulinimo vyriausiasis specialistas“ ir „programinės įrangos tobulinimo vyresnysis specialistas“, kaip tai nurodyta darbuotojų pareigybių lentelėje, ir siekdamas sudaryti „proporcingesnės sudėties grupę, (kurią šiuo metu sudaro beveik vien „vyriausieji“ konsultantai)“. Šiuo atžvilgiu negalima laikyti, kad 2008 m. sausio 31 d. pažymoje esantis teiginys, jog po 2008 m. sausio 29 d. susitikimo komiteto nariai ir toliau rekomendavo sudaryti sutartį su atrinktu konkurso dalyviu, patvirtina, kad iš naujo atliktas pasiūlymų lyginamasis vertinimas, nes tai yra tik paprastas vertinimo komiteto ankstesnės nuomonės pakartojimas dėl to, kad atrinktas konkurso dalyvis atsižvelgė į perkančiosios organizacijos išreikštas finansinio pobūdžio pastabas.

170 Kiek tai susiję su išlaidų profilių lentelėje, kurią atrinktas konkurso dalyvis užpildė ir pridėjo prie savo pasiūlymo, nurodyto dienos tarifo sumažinimu, *a posteriori* buvo pakeistos pasiūlymo sąlygos, kurių pagrindu vertinimo komitetas atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymą vertino finansiniu atžvilgiu.

171 Kalbant apie pasiūlymą, kad atrinktas konkurso dalyvis užtikrins „proporcingesnės sudėties grupę, (kurią šiuo metu sudaro beveik vien „vyriausieji“ konsultantai)“, pats EIB 2010 m. vasario 26 d. pastabose paaiškino, jog tai buvo susiję su aplinkybe, kad „per [2008 m. sausio 29 d.] susitikimą [atrinktas konkurso dalyvis] pasiūlė pakeisti tam tikrus konsultantus, [t. y. vyriausiuosius programinės įrangos tobulinimo specialistus] žemesnio rango darbuotojais.“ Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad EIB realiai stengėsi pasiekti, jog atrinktas konkurso dalyvis sumažintų savo pasiūlyme numatytą kainą, kad ji priartėtų prie kitų konkurso dalyvių pasiūlymuose siūlomų kainų, vienintelis įtikinamas tokio pasiūlymo paaiškinimas buvo tai, jog atrinktas konkurso dalyvis praktikoje pagrindinės siūlytos grupės tam tikrus „programinės įrangos tobulinimo vyriausiuosius specialistus“ pakeis žemesnio rango darbuotojais. Iš tikrųjų, kadangi už paslaugą numatyta bendra kaina buvo tiesiogiai susijusi su pagrindinės grupės, kuri apibrėžta kaip grupė, turinti didžiausią tikimybę, kad bus pasitelkta, jei sutartis bus sudaryta su konkurso dalyviu, vidutiniu dienos tarifu, ši kaina galėjo būti realiai mažinama keičiant pasiūlyme nurodytos pagrindinės grupės sudėtį pakeičiant brangiausiai apmokamus, – nes labiausiai kvalifikuotus, – darbuotojus, t. y. vyriausiuosius konsultantus, kurių pareigybė yra „programinės įrangos tobulinimo vyriausiasis specialistas“, ne taip brangiai apmokamais, – nes ne tokios aukštos kvalifikacijos, – darbuotojais, t. y. „žemesnio rango konsultantais“, kaip antai „programinės įrangos tobulinimo vyresnysis specialistas“ ir „programinės įrangos tobulinimo jaunesnysis specialistas“, kaip tai matyti iš 2010 m. vasario 26 d. EIB pastabų.

172 EIB nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad, nepaisant 2008 m. sausio 29 d. susitikime priimtų nuostatų, asmenys, kuriuos atrinktas konkurso dalyvis iš tikrųjų pasitelkė sutarčiai vykdyti, yra tie, kurie jos pasiūlyme sudarė pagrindinę grupę, pateikiant gyvenimo aprašymus, ir kuria remdamasis vertinimo komitetas minėtą pasiūlymą vertino techniniu ir finansiniu atžvilgiu. Šiuo klausimu 2010 m. vasario 26 d. pastabose EIB neteigia, kad atrinkto konkurso dalyvio pasiūlyme siūlyta pagrindinė grupė, pateikiant gyvenimo aprašymus, nebuvo pakeista po 2008 m. sausio 29 d.

susitikimo, o tik tai, kad šis pakeitimas negali būti prilygintas tikram jo pasiūlymo pakeitimui, nes pagrindinės grupės „vyriausiųjų konsultantų“ pakeitimas „žemesnio rango darbuotojais“ jau buvo įtrauktas į darbuotojų pareigybių lentelę, kurią atrinktas konkurso dalyvis užpildė ir pridėjo prie šio pasiūlymo. Vis dėlto, kadangi pasiūlymų lyginamąjį vertinimą techniniu atžvilgiu lėmė konkurso dalyvio siūlytą pagrindinę grupę sudarančių asmenų kvalifikacija, kokia matyti iš šių asmenų gyvenimo aprašymų, pridėtų prie pasiūlymų, proporcingesnė pagrindinės grupės sudėtis, pasiekta tam tikrus programinės įrangos tobulinimo „vyriausiuosius specialistus“ pakeitus „žemesnio rango“ darbuotojais, nors tai daroma įtraukiant konkurso dalyvio prie pasiūlymo pridėtoje darbuotojų pareigybių lentelėje jau minėtus darbuotojus, galėjo tik *a posteriori* pakeisti sąlygas, kuriomis remdamasis vertinimo komitetas tą pasiūlymą vertino tiek techniniu, tiek ir finansiniu aspektais.

173 Be to, atrodo, kad EIB stengiasi pateisinti per 2008 m. sausio 29 d. susitikimą atrinkto konkurso dalyvio pateiktą pasiūlymą tuo, kad, kaip nurodyta specifikacijose, galėjo neprireikti, jog grupė, kuri iš tikrųjų pasitelkiama vykdant sutartį, būtų tokios aukštos kvalifikacijos nei ta, kuri iki šiol buvo atsakinga už nagrinėjamos informacinės programos priežiūrą, aptarnavimą ir tobulinimą (žr. šio sprendimo 162 punktą) ir į kurią orientuojantis specifikacijose buvo nustatyta pagrindinės grupės sudėtis, kuria remiantis konkurso dalyvių pasiūlymai buvo vertinami būtent techniniu ir finansiniu aspektais (žr. šio sprendimo 163 punktą). Netgi darant prielaidą, kad atrinktas konkurso dalyvis vykdydamas sutartį iš tikrųjų gali pasitenkinti ne tokiais kvalifikuotais darbuotojais nei tie, kurie buvo atsakingi už minėtą programą anksčiau, tačiau to nepakanka pateisinti, kad atrinktas konkurso dalyvis galėtų pakeisti pagrindinės grupės sudėtį, kurią jis pasiūlyme siūlė kaip tokią, kurią galima pasitelkti, jei sutartis būtų sudaryta su juo, kad sumažintų tame pasiūlyme numatytą visą kainą ir taip įvykdytų perkančiosios organizacijos pateiktą naują reikalavimą sutarčiai sudaryti. Iš tikrųjų

tada būtų kalbama apie sąlygų, kuriomis remdamasis vertinimo komitetas vertino atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymą tiek techniniu, tiek ir finansiniu aspektais, pakeitimą *a posteriori*, o pašalinti konkurso dalyviai, tarp jų ir ieškovė, tokios pačios galimybės pakeisti pasiūlymą neturėjo.

174 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad šios bylos aplinkybėmis EIB nepagrįstai teigia, jog 2008 m. sausio 29 d. susitikimo vienintelis tikslas buvo aptarti su atrinktu konkurso dalyviu tam tikrą sutarties vykdymo tvarką, o ne pakeisti pastarojo pasiūlymo turinį, kad su juo būtų sudaryta sutartis.

175 Be to, matyti ir tai, kad šie pakeitimai iškreipė ne tik atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo finansinį vertinimą, bet ir jo techninį vertinimą. Dar daugiau, dėl EIB ir atrinkto konkurso dalyvio bendradarbiavimo realiai pasikeitė sutarties sudarymo kriterijų santykiniai svoriai. Iš tikrųjų šios derybos ir jų rezultatas, t. y. atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo pakeitimas buvo pasekmė to, kad praktiškai EIB finansiniam kriterijui suteikė didesnę santykinę svarbą nei techniniams kriterijams, kaip jie apibrėžti viešojo pirkimo dokumentuose, kuriais remdamiesi ne tik konkurso dalyviai parengė pasiūlymus, bet ir vertinimo komitetas juos lygino. Todėl nėra jokios abejonės, kad didesnė finansinio kriterijaus santykinė svarba, kurią galiausiai EIB jam suteikė, kad sudarytų sutartį su atrinktu konkurso dalyviu, ieškovei būtų buvusi palankesnė, jei būtų taikyta ir jam atliekant pasiūlymų lyginamąjį vertinimą, nes jos pasiūlyme buvo nurodyta mažiausia kaina ir dėl to ji gavo geriausią įvertinimą už finansinį kriterijų.

176 Vis dėlto EIB mano, kad šie pakeitimai neiškraipė pasiūlymų lyginamojo vertinimo taip, kad dėl to buvo paveiktos šio vertinimo pabaigoje pašalintų konkurso dalyvių teisės.

177 Nors pripažinus, kaip tai netiesiogiai teigia EIB remdamasis būtent 1996 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Komisija prieš Belgiją* (C-87/94, Rink. p. I-2043, 59 punktas), kad sprendimo sudaryti viešojo pirkimo sutartį, kuris priimtas pasibaigiant procedūrai, iškraipytai dėl to, jog atrinktam konkurso dalyviui buvo leista pakeisti savo pasiūlymo turinį, panaikinimas siejamas su teismo išvada, kad atsižvelgus į tą pakeitimą kitų konkurso dalyvių nenaudai pasikeitė pasiūlymų lyginimo sąlygos, todėl galėjo paveikti konkurso dalyvių eilės tvarką, reikia pažymėti, kad tokį poveikį iš tikrųjų galima konstatuoti šioje byloje.

178 Tiesa, kad finansiniu požiūriu ginčijami pakeitimai galėjo tik dar labiau pagerinti atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo vertinimą, palyginti su kitų konkurso dalyvių, o tarp jų ir ieškovės, pasiūlymais. Vis dėlto klaidinga teigti, kad techniniu atžvilgiu atrinkto konkurso dalyvio pasiūlytos pagrindinės grupės tam tikrų „programinės įrangos tobulinimo vyriausiųjų specialistų“ pakeitimas „žemesnio rango“ darbuotojais nebūtų pakeitęs atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo vertinimo. Šiuo atžvilgiu iš bylos dokumentų, o būtent iš sąrašo „Klausimai ir atsakymai“ matyti, jog „[EIB] norėjo užsitikrinti, kad [konkurso laimėtojas] turi ne tik pakankamai kompetentingų ir patyrusių darbuotojų pagrindinei grupei sudaryti, bet ir kompetencijos ir patirties atžvilgiu pakankamą išteklių rezervą papildomiems poreikiams patenkinti“. Šiomis aplinkybėmis „[gyvenimo aprašymai] turėjo atitikti konkurso dalyvio siūlomą pagrindinę grupę, o darbuotojų pareigybių lentelėje buvo nurodytas konkurso dalyvio turimų darbuotojų, kuriuos [EIB] galėtų pasitelkti, kompetencijos ir patirties gilumas ir apimtis“. Todėl gyvenimo aprašymais siekta, kad EIB galėtų įvertinti konkurso dalyvio siūlomos pagrindinės grupės kvalifikaciją, t. y. asmenų, priskiriamų pareigybėms, kurie, remiantis specifikacijų 7.1.2 punktu, turėjo didžiausią tikimybę būti pasitelktais vykdant sutartį (žr. šio sprendimo 165 punktą), o darbuotojų pareigybių lentelė turėjo

leisti EIB įvertinti konkurso dalyvio turimų darbuotojų, kurių jis galėtų tikėtis papildomiems poreikiams patenkinti, bendrą kvalifikaciją. Šiomis aplinkybėmis atrinkto konkurso dalyvio pasiūlyme nurodytos pagrindinės grupės tam tikrų „programinės įrangos tobulinimo vyriausiųjų specialistų“, į kurių gyvenimo aprašymus atsižvelgta tikrinant tos grupės techninę kvalifikaciją, pakeitimas „žemesnio rango“ darbuotojais, kurių kvalifikacija neišvengiamai mažesnė, galėjo tik pabloginti šio pasiūlymo bendrą techninę vertę, palyginti su kitų konkurso dalyvių, o tarp jų ir ieškovės, pasiūlymais.

179 Atsižvelgiant į sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius, t. y. 25 % balų už finansinį kriterijų ir 75 % balų už techninius kriterijus ir į tai, kad pats pasiūlymų lyginamasis vertinimas 60 % buvo grindžiamas konkurso dalyvių pateiktų gyvenimo aprašymų ir darbuotojų pareigybių lentelių analize (žr. šio sprendimo 165 punktą), galima nuspręsti, kad atrinkto konkurso dalyvio geresnis finansinis vertinimas, galėjęs atsirasti dėl sumažintos šiame pasiūlyme numatytos visos kainos, negalėjo kompensuoti suprastėjusio to pasiūlymo techninio vertinimo, galėjusio atsirasti dėl pasiūlyme nurodytos pagrindinės grupės tam tikrų „programinės įrangos tobulinimo vyriausiųjų specialistų“ pakeitimo „žemesnio rango“ darbuotojais. Vadinasi, tuo atveju, jei būtų atliekamas naujas pasiūlymų lyginamasis vertinimas, *a posteriori* padarytų konkurso dalyvio pasiūlymo pakeitimų bendras poveikis jo vertinimui galėjo būti tik nepalankus.

180 Bet kuriuo atveju, sutarties sudarymo su atrinktu konkurso dalyviu etape EIB realiai pakeitė techninių kriterijų ir finansinio kriterijaus santykinius svorius, kokie jie nustatyti viešojo pirkimo oficialiuose dokumentuose, ir finansiniam kriterijui suteikė didesnę svarbą (žr. šio sprendimo 175 punktą).

181 Šioje byloje Bendrasis Teismas neturi jokių įrodymų, leidžiančių užtikrintai daryti išvadą arba paneigti, kad atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymo pakeitimai bei techninių kriterijų ir finansinio kriterijaus santykiniai svoriai po 2008 m. sausio 29 d. susitikimo

ir prieš priimant ginčijamą sprendimą iškraipė pasiūlymų lyginamąjį vertinimą pašalintų konkurso dalyvių, be kita ko, ir ieškovės nenaudai taip, kad tai padarė poveikį viešojo pirkimo procedūros rezultatui. Kadangi EIB buvo palankiausioje padėtyje pateikti įrodymus šiuo klausimu, pareiga pateikti įrodymus tokiam netikrumui pašalinti turi būti priskirta jam (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1986 m. spalio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Leussink prieš Komisiją*, 169/83 ir 136/84, Rink. p. 2801, 17 punktą). Todėl reikia priimti ieškovės teiginį, kad minėti pakeitimai galėjo iškraipyti viešojo pirkimo rezultatą taip, kad dėl jų ieškovė neteisėtai neteko realios galimybės sudaryti sutartį.

182 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, per 2008 m. sausio 29 d. susitikimą atrinktam konkurso dalyviui nurodęs pakeisti savo pasiūlymą, EIB ginčijamu sprendimu, kurį priėmė 2008 m. sausio 31 d. atsižvelgdamas į šį pakeitimą, pažeidė vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir skaidrumo principus ir dėl šio pažeidimo galėjo būti iškraipytas viešojo pirkimo procedūros rezultatas neteisėtai iš ieškovės atimant realią galimybę sudaryti sutartį.

183 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, šeštąjį prašymo panaikinti pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl penktojo prašymo panaikinti pagrindo

— Šalių argumentai

184 Ieškovė tvirtina, kad EIB pažeidė viešojo pirkimo procedūroms taikomą teisę ir vienodo požiūrio principą, nes ginčijamą spendimą priėmė remdamasis sutarties

sudarymo kriterijų santykiniais svoriais, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus ir 25 % balų už finansinį kriterijų. Pagal gero finansinio valdymo principus, kaip jie apibrėžti Direktyvos 92/50 36 straipsnyje, 1993 m. birželio 14 d. Tarybos Direktyvos 93/38/EEB dėl subjektų, vykdančių savo veiklą vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo (OL L 199, p. 84; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 194) 34 straipsnyje, Įgyvendinimo taisyklių 138 straipsnio 3 dalyje ir teismų praktikoje, kai sutartis sudaroma su ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą pateikusiu subjektu, perkančioji organizacija turi nustatyti sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius ir užtikrinti, kad nebus panaikintas ar sumažintas „kainos poveikis“ taip, kad viešojo pirkimo procedūros pabaigoje būtų sudaryta neprotingai brangiai kainuojanti viešojo pirkimo sutartis, palyginti su realiais administracijos poreikiais.

185 Ieškovė teigia, kad per pastaruosius 15 metų beveik visose Bendrijos administracijos savo sąskaita rengtose sutarčių sudarymo procedūrose pasiūlymų lyginamasis vertinimas buvo atliekamas skiriant, kiek tai susiję su sutarties sudarymo kriterijų santykiniais svoriais, 50 % balų santykinį svorį ar beveik 50 % balų santykinį svorį už finansinį kriterijų, kai rengiama ne automatinio nugalėtojo nustatymo procedūra. Ši praktika atitinka gero finansinio valdymo principus, kai vertinimo komitetas kiekvienam pasiūlymui pirmiausia skiria tam tikrą balų skaičių atsižvelgdamas į pasiūlymo techninę vertę, po to šį balų skaičių padalija iš pasiūlymo kainos ir sutartis sudaroma su didžiausią balą surinkusiu konkurso dalyviu. Tokiomis aplinkybėmis kokybė užtikrinama nustatant konkurso dalyvių atrankos kriterijus ir sutarties sudarymo etape naudojant su techniniais kriterijais siejamas ribas. Tačiau šiuo atveju nustatyti sutarties sudarymo kriterijų santykiniai dydžiai, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus ir 25 % balų už finansinį kriterijų, yra susiję su blogu finansiniu valdymu, dėl kurio panaikinamas ar sumažinamas iki minimumo „kainos poveikis“ viešojo pirkimo procedūroje, per kurią vis dėlto turi būti išrinktas „ekonomiškai naudingiausias pasiūlymas“ ir kuri gali baigtis tuo, kad administracija įsigyja neprotingai brangias paslaugas skatindama konkurso dalyvius pernelyg išplėtoti savo pasiūlymų techninę vertę siekiant

vienintelio tikslo – gauti galimą geriausią įvertinimą ir galiausiai sudaryti sutartį. Be to, tokie neįprasti santykiniai svoriai, turint omenyje Bendrijos administracijos praktiką, yra netiesioginė diskriminacija, nes dėl jų mažosios ir vidutinės įmonės atsiduria akivaizdžiai nepalankesnėje padėtyje, palyginti su konkurso dalyviais, kurių pajėgumai leidžia teikti pasiūlymus, kurių vertė labai viršija nagrinėjamo viešojo pirkimo realius poreikius. Todėl tie svoriai prieštarauja konkurso dalyvių vienodo vertinimo principui.

186 Galiausiai ieškovė mano, jog EIB nepagrįstai teigia, kad jos pasiūlymas buvo „blogiausias“, nes tai darydamas jis remiasi neteisėtu ir neobjektyviu vertinimu. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad šis kaltinimas turi būti nagrinėjamas kartu su kaltinimu, susijusiu su kriterijų supainiojimu.

187 Dublike ieškovė teigia, kad pasiūlymų „kainos poveikio“ panaikinimas dėl šiuo atveju nustatytų sutarties sudarymo kriterijų santykinių svorių pažeidžia Įgyvendinimo taisyklių 138 straipsnio 3 dalį, pagal kurią „kainai taikomų svorių santykis su kitais kriterijais neturi visai panaikinti kainos reikšmės, parenkant rangovą“.

188 EIB prašo atmesti penktąjį prašymo panaikinti pagrindą. Jis teigia, kad pagal teismų praktiką perkančioji organizacija gali ne tik laisvai pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus, bet ir nustatyti jų santykinius svorius. Be to, Vadovo 2.5.1.2 punkte aiškiai nurodyta, kad tada, kai viešojo pirkimo procedūra vykdoma remiantis ekonomiškai naudingiausio pasiūlymo kriterijumi, kuris grindžiamas kokybės ir kainos santykiu, techniniams kriterijams gali būti suteikiami didesni santykiniai svoriai nei finansiniam kriterijui. Pavyzdžiui, Finansinio reglamento 97 straipsnyje ir Įgyvendinimo taisyklių 138 straipsnyje perkančiosioms organizacijoms užtikrinamas ir lankstumas, kurio reikia sutarties sudarymo kriterijų santykiniams svoriams pritaikyti prie sutarties objekto, o Įgyvendinimo taisyklių 241 straipsnyje numatyta, kad Bendrijos administracija sutarties sudarymo kriterijams gali nustatyti 80 % balų santykinius

svorius už techninius kriterijus ir 20 % balų už finansinį kriterijų, kai kalbama apie išorės veiksmų srityje sudaromas paslaugų sutartis. Šiuo atveju EIB esminiai veiksniai yra pasiūlymų techninė vertė ir konkurso dalyvių kompetencija, nes aptariama informacinė programa yra jo su paskolomis susijusios veiklos, kuri yra jo užduočių esmė, priemonė.

189 EIB teigia, kad sutarties sudarymo kriterijų santykiniai svoriai nebuvo neįprasti atsižvelgiant į jo, ar netgi institucijų, sudarytas tokio pat pobūdžio sutartis, taip pat atsižvelgiant į kokybės normas, kurias banko informatikos skyrius taiko sutartims dėl „intelektinių paslaugų aptarnaujant informacines sistemas“.

190 Kalbėdamas apie ieškovės teiginį, kad dėl šiuo atveju nustatytų sutarties sudarymo kriterijų santykinių svorių ji atsidūrė nepalankesnėje padėtyje, nes viešojo pirkimo procedūroje panaikino „kainos poveikį“, EIB tvirtina, kad ieškovė negalėjo pagrįstai tikėtis sudaryti sutartį vien dėl to, kad pasiūlė mažiausią kainą. Net jei tie santykiniai svoriai būtų buvę tokie, kaip nurodė ieškovė, t. y. 50 % balų už techninius kriterijus ir 50 % balų už finansinį kriterijų, ieškovės pasiūlymas nebūtų atrinktas, nes jos pasiūlymo įvertinimas už techninius kriterijus buvo mažesnis nei atrinkto konkurso dalyvio įvertinimas už tuos pačius kriterijus. Dėl patirties bankų srityje atrinkto konkurso dalyvio pasiūlymas buvo labai išsamus, kaip tai patvirtina daugumos jo siūlytų asmenų gyvenimo aprašymai, o ieškovė pasiūlė tik vieną analizės specialistą, turėjusį reikiamą kompetenciją bankų srityje. Taip pat ieškovė nepagrįstai teigia, kad šie santykiniai svoriai viešojo pirkimo procedūroje panaikino „kainos poveikį“, todėl kad, nepaisant to, jog techninė vertė buvo įvertinta prasčiausiai iš visų penkių pasiūlymų, kurių vertinimo komisija po techninio vertinimo nepašalino, ir tik truputį geresnė už dviejų

pasiūlymų, kurie buvo pašalinti po techninio vertinimo, ieškovės pasiūlymas surinko antrą geriausią bendrą įvertinimą dėl finansinio kriterijaus įvertinimo, nes ji pasiūlė mažiausią kainą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

191 Pažymėtina, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas ne iš pradžių nustatytais sutarties sudarymo kriterijų santykiniais svoriais (žr. šio sprendimo 3 punktą), kadangi EIB nuo tų santykinių svorių nukrypo, nes konkurso dalyviui nurodė sumažinti jo pasiūlyme numatytą bendrą kainą prieš sudarydamas su juo sutartį (žr. šio sprendimo 175 punktą). Vis dėlto kadangi tiek, kiek susijęs su kitų konkurso dalyvių, o tarp jų ir ieškovės, kuriems leista dalyvauti pasiūlymų lyginamajame vertinime, pasiūlymų atmetimu, ginčijamas sprendimas grindžiamas minėtų sutarties sudarymo kriterijų santykinių svorių taikymu, ieškovė išsaugo suinteresuotumą prašyti kartu tikrinti ir jų teisėtumą ir neatsižvelgiant į tai, ar padarytas vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo pažeidimas, konstatuotas nagrinėjant šeštąjį prašymo panaikinti pagrindą, dėl to, kad buvo pakeisti per viešojo pirkimo procedūrą taikyti sutarties sudarymo kriterijų santykiniai svoriai (žr. šio sprendimo 182 punktą).

192 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką perkančiosios organizacijos ne tik gali laisvai pasirinkti sutarties sudarymo kriterijus, bet ir nustatyti jų santykinius svorius, jeigu tai leidžia bendrai įvertinti kriterijus, pasirinktus nustatant ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Contse ir kt.*, C-234/03, Rink. p. I-9315, 68 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 109 punkte minėto Sprendimo *Strabag Benelux prieš Tarybą* 77 punktą). Be to, pagal vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principą atskirų kriterijų ar subkriterijų

santykiniai svoriai negali būti nustatyti atsižvelgiant į aplinkybes, galinčias daryti diskriminacinį poveikį vienam iš konkurso dalyvių (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ATI EAC e Viaggi di Maio ir kt.*, C-331/04, Rink. p. I-10109, 32 punktą ir 142 punkte minėto Sprendimo *Lianakis ir kt.* 42 ir 43 punktus).

193 Iš Vadovo įžangos matyti, kad „[EIB] mano, jog paprastai [viešojo pirkimo procedūrose] [pagrindiniai ES] principai geriausiai taikomi leidžiant konkuruoti kvalifikuotiems dalyviams ir vykdant atranką, remiantis kainos ir kokybės rodikliais“. Be to, Vadovo 2.1 punkte nurodytas „[EIB] pagrindinis siekis užtikrinti geriausią išlaidų ir rezultato santykį“, kai jo sąskaita sudaromos sutarys. Vadovo 2.5.1.2 punkte, susijusiame su „sutarties sudarymo kriterijais“, šiuo klausimu nurodyta, kad „[EIB] vertinimu <...> ekonomiškai naudingiausias pasiūlymas“ iš esmės atitinka pasiūlymą, kurio „geriausias kokybės ir kainos santykis“, atsižvelgiant į „įvairius su nagrinėjamos sutarties objektu susijusius kriterijus <...>“.

194 Išskyrus išimtines aplinkybes, kurias EIB turi motyvuoti, reikalavimas užtikrinti geriausią „išlaidų ir rezultato“ arba „kokybės ir kainos“ santykį bendro pasirinktų kriterijų vertinimo pabaigoje, siekiant nustatyti ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą, reiškia, kad finansinio kriterijaus santykinis svoris neturi lemti šio kriterijaus panaikinimo pasirenkant konkurso laimėtoją.

195 *A priori* galima manyti, kad šiuo atveju taikytus sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius, t. y. 75 % balų už techninius kriterijus ir 25 % balų už finansinį kriterijų, EIB nustatė teisėtai, nes, pirma, jie atspindi paties EIB vertinimą, pagal kurį atsižvelgiant į sutarties, kuri susijusi su informacine programa, naudojama banko esmine

užduotimi esančiai paskolų veiklai, pobūdį ir objektą, kaina, nors ir nebuvo nesvarbi, bet buvo antraeilė, palyginti su techninе verte ir, antra, šie santykiniai svoriai buvo taikomi vienodai ir skaidriai visiems konkurso dalyviams.

196 Vis dėlto, kaip tai matyti iš bylos aplinkybių, EIB, atsižvelgęs į pasiūlymų lyginamojo vertinimo rezultatą, galiausiai konstatavo, kad iš pradžių pasirinktas finansinio kriterijaus santykinis svoris lėmė tai, jog tas kriterijus buvo pernelyg neutralizuotas pasirenkant konkurso laimėtoją ir todėl reikėjo iš naujo įvertinti kainos kriterijaus reikšmę sudarant sutartį su atrinktu konkurso dalyviu, o tai buvo padaryta per su pastaruoju vykusias derybas 2008 m. sausio 29 d. susitikime (žr. šio sprendimo 175 punktą).

197 Iš to matyti, kad ginčijamas sprendimas, kiek jis susijęs su kitų konkurso dalyvių, o tarp jų ir ieškovės, kuriems leista dalyvauti pasiūlymų lyginamajame vertinime, pasiūlymų atmetimu, grindžiamas sutarties sudarymo kriterijų santykinių svorių taikymu, kurie, remiantis EIB vertinimu priimant sprendimą, lėmė tai, kad buvo pernelyg neutralizuotas finansinis kriterijus ir dėl to jis neleido užtikrinti geriausio „išlaidų ir rezultato“ arba „kokybės ir kainos“ santykio bendro pasirinktų kriterijų vertinimo pabaigoje, siekiant nustatyti ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą.

198 Be to, iš to, kas pasakyta, ir iš išnagrinėto šeštojo pagrindo matyti, kad per viešojo pirkimo procedūrą pakeitęs sutarties sudarymo kriterijų santykinius svorius EIB pažeidė vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principus.

199 Atsižvelgiant į pateiktus argumentus penktąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

200 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad visi šeši pagrindai, kuriais grindžiamas prašymas dėl panaikinimo, yra pagrįsti, todėl šis prašymas turi būti patenkintas, o ginčijamas sprendimas – panaikintas.

Dėl prašymo atlyginti žalą

Šalių argumentai

201 Tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad ginčijamas sprendimas priimtas pažeidžiant viešojo pirkimo procedūroms taikomą teisę ir (arba) skaidrumo bei vienodo požiūrio principus ir atsižvelgiant į tai, kad tikriausiai teismas priims sprendimą dėl šio ginčo po to, kai atrinktas konkurso dalyvis bus visiškai įvykdęs sutartį pagal ginčijamą sprendimą, ieškovė Bendrojo Teismo prašo priteisti iš EIB ieškovei sumokėti 1 940 000 EUR žalos atlyginimą pagal EB 235 ir 288 straipsnius.

202 Ieškovė mano, kad prašymas atlyginti žalą turėtų būti patenkintas dėl toliau nurodytų priežasčių.

203 Pirmiausia ieškovė teigia įrodžiusi, remdamasi nusistovėjusia teismų praktika, kad buvo padarytas pakankamai akivaizdus viršesnės teisės normos, kuria saugomi privatūs asmenys, ar teisės normos, kuria siekiama privatiems asmenims suteikti teisių, pažeidimas, dėl kurio kyla Bendrijos arba – šioje byloje – EIB atsakomybė. Šį pažeidimą padarė EIB, kaip perkančioji organizacija, ir jį lėmė ginčijamo sprendimo ir vertinimo, kuriuo šis sprendimas grindžiamas, „neteisėtumas“, kaip jis nurodytas ieškinyje, t. y. viešojo pirkimo procedūroms taikomos teisės pažeidimas, skaidrumo

ir vienodo požiūrio principų pažeidimas, Vadovo nuostatų pažeidimas, pavėluotai atsiųsta informacija, ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka, diskriminuojančių kriterijų taikymas, sutarties sudarymo kriterijų ir konkurso dalyvių atrankos kriterijų supainiojimas ir galiausiai techninių kriterijų ir finansinio kriterijaus neteisėti santykiniai svoriai sutarties sudarymo etape.

204 Be to, ieškovė teigia, kad nurodė dėl ginčijamo sprendimo patirtą žalą, kurią sudaro visos pajamos, kurių ji nepagrįstai negalėjo gauti dėl to, kad sutartis buvo neteisėtai sudaryta su atrinktu konkurso dalyviu, o ne su ja. Jei Bendrasis Teismas nuspręs, kad pasiūlymų lyginamojo vertinimo etapo pabaigoje jos pasiūlymas turėjo būti pirmoje vietoje, atsakomybė už tokią žalą turi būti priskirta EIB, kad šis būtų nubaustas už viešojo pirkimo procedūros pažeidimus arba, kaip ji nurodė per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, kad EIB dalyvautų padengiant jos veiklos viešojo pirkimo srityje fiksuotas išlaidas ir ekonominę riziką. Tačiau ieškovė aiškiai pažymi, kad ji neprašo atlyginti išlaidų, patirtų dėl dalyvavimo viešojo pirkimo procedūroje.

205 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad įvertino savo žalą kiekybiškai. Ji sudaro 1 940 000 EUR. Kalbant apie šią sumą reikia atsižvelgti į tai, kad visų jos pajamų dydis už šios rūšies paslaugas būtų apie 50 % gautos kainos, kaip tai patvirtina finansinės ataskaitos, kurioms pritarė Komisija, jos finansuojamų mokslinių tyrimų ir vystymo projektų srityje. Kadangi specifikacijose EIB pageidavo iš viso 10 ekspertų paslaugų (4 – priežiūrai ir 6 – paslaugų projektams), o jos pasiūlymo „vidutinės dienos išlaidos“ sudarė 441 EUR, tai šią pasiūlymo kainą galima apskaičiuoti taip: 441 EUR padauginti iš 220 asmenų

(dienų) per metus, padauginti iš 10 asmenų per metus, padauginti iš 4 metų, t. y. apie 3,88 milijono EUR. Ši kaina atitiktų skelbtą sutarties biudžetą, t. y. nuo 3,5 milijono EUR iki 7 milijonų EUR. Taigi visos negautos pajamos siekia 50 %, skaičiuojamų nuo 3,88 milijono EUR, t. y. 1,94 milijono EUR.

206 Papildomai EIB teigia, kad prašymas dėl žalos atlyginimo nepagrįstas. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jei netenkinama viena iš deliktinės atsakomybės sąlygų, visas ieškinys turi būti atmestas ir nereikia nagrinėti kitų tos atsakomybės sąlygų. Todėl šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad EIB nepadarė jokio pažeidimo ar neteisėtumo, dėl kurio gali kilti Bendrijos deliktinė atsakomybė dėl viešojo pirkimo procedūros. Be to, ieškovė nepagrįstai prašo atlyginti žalą, kurią sudaro visos pajamos, kurias būtų gavusi, jei sutartis būtų sudaryta su ja. Nurodytos negautos pajamos susijusios su ateitimi ir yra prielaida, nes, net jei remiantis ginčijamu sprendimu ir ginčijamu vertinimu sutartis nebūtų sudaryta su atrinktu konkurso dalyviu, ieškovė negali būti užtikrinta, kad būtų sudaryta su ja. Nors Bendrasis Teismas gali panaikinti sprendimą sudaryti sutartį, jis niekada negali įpareigoti administracijos sudaryti sutartį su konkrečiu konkurso dalyviu. Todėl, remiantis teismų praktika, į tokią žalą atsižvelgti negalima.

Bendrojo Teismo vertinimas

207 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrijos deliktinė atsakomybė pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą reiškia, kad turi būti tenkinamos visos sąlygos, susijusios su neteisėtais veiksmais, kuriais kaltinama institucija, realia žala ir priežastinio ryšio tarp šių veiksmų ir nurodytos žalos egzistavimu. Iš to matyti, kad Bendrijos

deliktinė atsakomybė gali kilti tik jei tenkinamos visos sąlygos (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas ir 1996 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Efisol prieš Komisiją*, T-336/94, Rink. p. II-1343, 30 punktas).

208 Šiuo atveju pirmiausia reikia išnagrinėti, ar įvykdyta sąlyga dėl priežastinio ryšio tarp neteisėtų EIB veiksmų ir ieškovės nurodytos žalos egzistavimo.

209 Kalbant apie sąlygą dėl priežastinio ryšio tarp nurodytų veiksmų ir patirtos žalos egzistavimo, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad patirta žala turi pakankamai tiesiogiai atsirasti dėl nurodytų veiksmų (šiuo klausimu žr. 1979 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dumortier frères ir kt. prieš Tarybą*, 64/76 ir 113/76, 167/78 ir 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, Rink. p. 3091, 21 punktą ir 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *International Procurement Services prieš Komisiją*, T-175/94, Rink. p. II-729, 55 punktą). Ieškovai turi pateikti tokio priežastinio ryšio įrodymus (žr. 1992 m. sausio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Finsider ir kt. prieš Komisiją*, C-363/88 ir C-364/88, Rink. p. I-359, 25 punktą ir 2002 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EVO prieš Tarybą ir Komisiją*, T-220/96, Rink. p. II-2265, 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

210 Kaip tai matyti iš ieškinio pareiškimo (žr. šio sprendimo 81 punktą), ieškovė nurodo žalą, „apskaičiuotą pagal visas pajamas, kurias ji būtų gavusi pagal viešojo pirkimo procedūrą, jei sutartis būtų sudaryta su ja“. Savo paaiškinimuose ji pripažįsta, kad iš EIB gali būti priteista jai atlyginti nuostolius, kuriuos sudaro visos negautos pajamos, kaip jos apskaičiuotos ieškinyje, tik jei Bendrasis Teismas galės konstatuoti, jog pasiūlymų lyginamojo vertinimo etapo pabaigoje jos pasiūlymas turėjo būti pirmoje vietoje (žr. šio sprendimo 204 punktą). Taigi ieškovės prašymas atlyginti žalą yra grindžiamas įsitikinimu, kad dėl ginčijamo sprendimo ji prarado galimybę, jog EIB sudarys su ja sutartį ir pasirašys preliminariąją sutartį dėl šios sutarties vykdymo. Toks prašymas turi būti aiškinamas ne kaip prašymas atlyginti už prarastą galimybę sudaryti sutartį, o kaip atlyginti už pačią nesudarytą sutartį. To nepaneigia aplinkybė, kad per teismo

posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė nurodė, jog prašymas atlyginti žalą tam tikra prasme apima ir prarastą galimybę, nes sutarties nepasirašymas apribojo jos galimybes ateityje sudaryti kitas viešojo pirkimo sutartis ir apskritai sumažinti fiksuotas išlaidas, kurias ji patiria dėl veiklos viešojo pirkimo srityje. Iš tikrųjų, be to, kad šie nauji kaltinimai dėl žalos buvo pateikti pavėluotai ir todėl yra nepriimtini, bet kuriuo atveju, jie grindžiami ne ieškovės prarasta galimybe sudaryti sutartį, o pasekmėmis, kurios, jos nuomone, kilo tiesiogiai iš to, kad nesudaryta pati sutartis.

211 Šioje byloje ieškovė neįrodė ir nepateikė įrodymų, leidžiančių Bendrajam Teismui padaryti neabejotiną išvadą, kad jos pasiūlymas pasiūlymų lyginamojo vertinimo pabaigoje turėjo būti pirmoje vietoje. Bet kuriuo atveju, netgi darant prielaidą, kad ieškovė turėjo būti pirmoje vietoje ir todėl sutartis turėjo būti sudaryta su ja, tai neįpareigotų EIB su ja pasirašyti preliminariosios sutarties. Iš tikrųjų pagal jokį viešojo pirkimo procedūroms taikomą principą ir pagal jokią nuostatą EIB neįpareigojamas pasirašyti pirkimo sutarties su asmeniu, kuris nurodytas viešojo pirkimo procedūros laimėtoju (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 147 punkte minėto Sprendimo *Fracasso ir Leitschutz* 24 ir 25 punktus ir 125 punkte minėto Sprendimo *Embassy Limousines & Services prieš Parlamentą* 54 punktą).

212 Todėl negalima konstatuoti, kad egzistuoja priežastinis ryšys tarp EIB priimto ginčijamo sprendimo, kuris, kaip tai matyti išnagrinėjus prašymą dėl panaikinimo, neteisėtas, ir ieškovės nurodytos žalos, kurią ji patyrė dėl to, kad nesudarė pačios sutarties. Vadinasi, ieškovė neturi pagrindo prašyti atlyginti žalą už tai, kad ji nesudarė preliminariosios sutarties su EIB ir juo labiau kad ji nebuvo vykdoma.

213 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad visą prašymą dėl žalos atlyginimo reikia atmesti.

214 Tai nedaro įtakos kompensacijai, kuri gali priklausyti ieškovei pagal SESV 266 straipsnį, kaip tinkamas sugrąžinimas į pradinę padėtį panaikinus ginčijamą sprendimą (žr. šio sprendimo 67 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

215 Ieškovė paaiškina, kad buvo priversta pradėti šį procesą ir prašyti atlyginti žalą, patirtą dėl to, kad EIB netinkamai įvertino jos pasiūlymą, ir dėl to, kad jai nebuvo pranešta apie atrinkto pasiūlymo charakteristikas ir santykinius pranašumus, palyginant su jos pasiūlymo tokiomis charakteristikomis ir pranašumais. Motyvų nepateikimas ir tai, kad, nepaisant jos prašymų, jai visai nebuvo atsiųsta vertinimo ataskaita, yra pakankami pagrindai priteisti iš EIB bylinėjimosi išlaidas netgi jei jos ieškinys būtų atmestas.

216 EIB mano, kad šiuo atveju netenkinami Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies antros pastraipos reikalavimai ir todėl reikia taikyti Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį. Ieškovė neįrodė, kad patyrė išlaidų dėl nepagrįstų ar nesąžiningų veiksmų, ir taip nebuvo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad EIB atsakė į ieškovės prašymus pateikti papildomos informacijos būtent 2008 m. rugpjūčio 1 d. laišku (2002 m. vasario 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Esedra prieš Komisiją*, T-169/00, Rink. p. II-609, 192 punktas). Todėl pateikdama ieškinį ieškovė turėjo visą jos teisių gynybai reikalingą informaciją.

217 Remdamasis Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies antra pastraipa Bendrasis Teismas gali įpareigoti šalį atlyginti išlaidas, kurias, Bendrojo Teismo manymu, dėl jos nepagrįstų arba nesąžiningų veiksmų patyrė kita šalis. Šioje byloje atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas buvo nepakankamai motyvuotas ir siekiant atsižvelgti

į daug EIB padarytų viešojo pirkimo procedūros pažeidimų prieš priimant minėtą sprendimą, dėl kurio ieškovė buvo priversta pateikti šį ieškinį, reikia priteisti iš EIB visas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos investicijų banko (EIB) sprendimą atmesti *Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* pasiūlymą, pateiktą per konkursą Nr. 2007/S 176-215155 dėl paslaugų teikiant pagalbą, skirtą „sistemos „Loans Front Office“ (*Serapis*) priežiūrai, aptarnavimui ir tobulinimui“, ir sudaryti sutartį su *Sybase* BVBA.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš EIB bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2011 m. rugsėjo 20 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės ..... II - 6379

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 6384

Dėl teisės ..... II - 6386

1. Dėl ieškinio priimtinumo ..... II - 6386

Dėl Bendrojo Teismo kompetencijos ..... II - 6387

Šalių argumentai ..... II - 6387

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6389

Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ..... II - 6400

Šalių argumentai ..... II - 6400

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6401

Dėl per viešojo pirkimo procedūrą pasiūlymų lyginamajam vertinimui naudotos formulės neginčijimo ..... II - 6404

Šalių argumentai ..... II - 6404

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6404

Dėl prašymo dėl žalos atlyginimo neaiškumo ..... II - 6406

Šalių argumentai ..... II - 6406

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6406

2. Dėl esmės ..... II - 6408

Dėl taikytinos teisės ..... II - 6408

Šalių argumentai ..... II - 6408

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6409

Dėl prašymo panaikinti ..... II - 6413

Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų ..... II - 6414

— Šalių argumentai ..... II - 6414

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6416

Dėl trečiojo ir ketvirtojo pagrindų ..... II - 6427

— Šalių argumentai ..... II - 6427

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6430

Dėl šeštojo prašymo panaikinti pagrindo ..... II - 6437

— Šalių argumentai ..... II - 6437

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6440

Dėl penktojo prašymo panaikinti pagrindo ..... II - 6452

— Šalių argumentai ..... II - 6452

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6456

Dėl prašymo atlyginti žalą ..... II - 6459

Šalių argumentai ..... II - 6459

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 6461

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 6464